

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

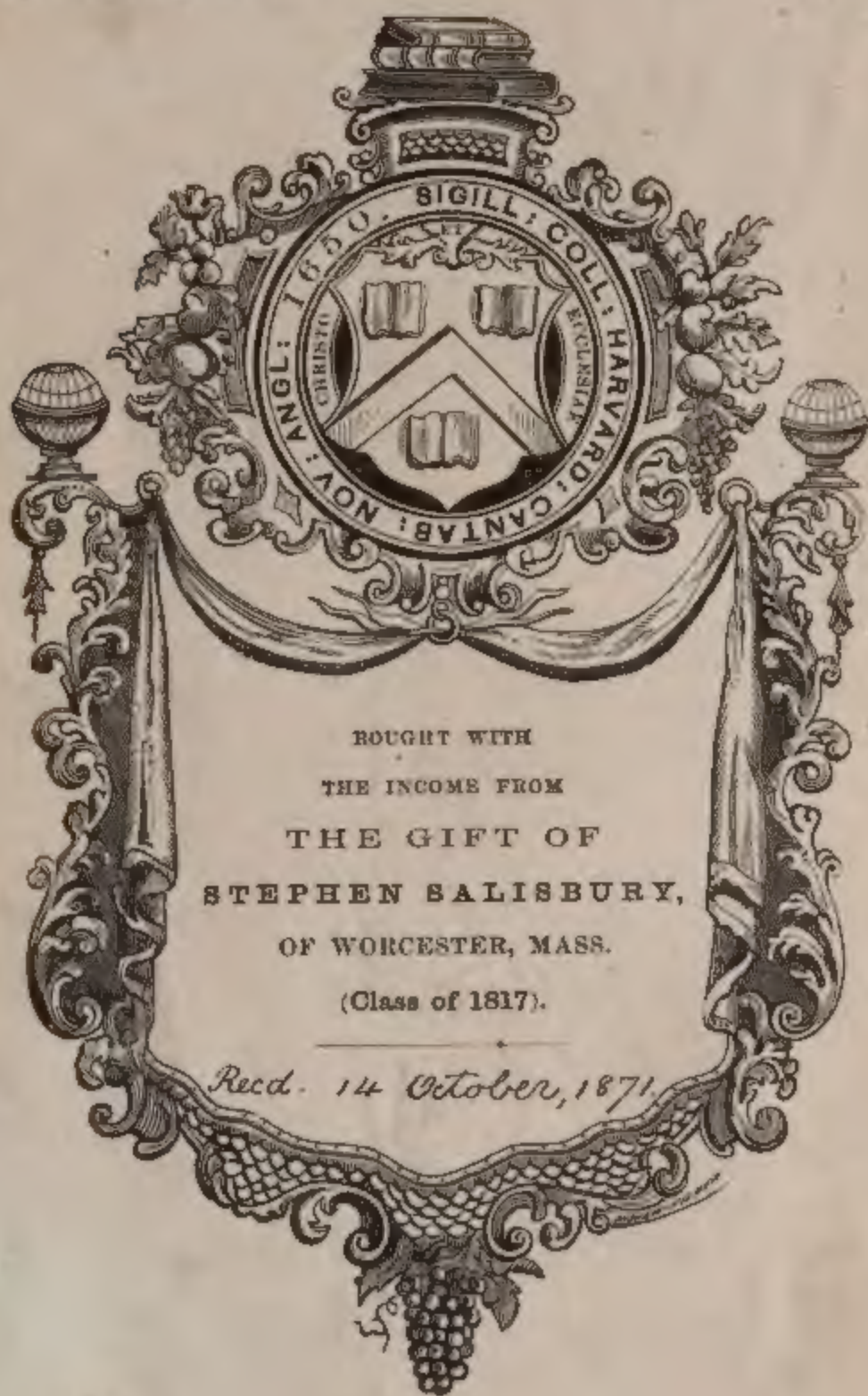
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Gz
112
360

5-107
Ga 112.360.

Ms. 1873.

ARISTOTELIS
ARS POËTICA.

AD FIDEM POTISSIMUM CODICIS ANTIQUISSIMI A^o
(PARISIENSIS 1741)

EDIDIT

FRIDERICUS ÜBERWEG.

BEROLINI 1870.

APUD L. HEIMANN.

WILHELMS-STRASSE 91.

In demselben Verlage erscheint:

Historisch-politische Bibliothek

oder

Sammlung von Hauptwerken

aus dem

Gebiete der Geschichte und Politik
alter und neuer Zeit.

In wöchentlichen Lieferungen zu 5 Sgr.

Zunächst erscheinen:

- Buckle, Geschichte der Civilisation in England,**
übersetzt von Dr. J. H. Ritter . . . . . ca. 20 Hefte
- Winckelmann, Geschichte der Kunst des Alter-**
thums, mit einer Einleitung versehen von
Dr. J. Lessing . . . . . 6 „
- Hatten, Ausgewählte Gespräche und Briefe,**
übersetzt von Dr. Stäckel . . . . . 3 „
- Fichte, Reden an die deutsche Nation, mit Ein-**
leitung versehen von Dr. E. Kuhn . . . . 3 „
- Joinville, Geschichte des heiligen Ludwig,**
aus dem Altfranzösischen übers. von F. Hüffer.
- Humboldt, Wilhelm v., Abhandlungen über Ge-**
schichte und Politik, mit einer Einleitung ver-
sehen von Dr. L. B. Förster . . . . . 2 „
- Luther, An den christlichen Adel deutscher Na-**
tion. Herausgegeben von Dr. E. Kuhn. . . 1 „
- Macchiavelli's Werke.**
- Milton, Politische Hauptwerke.**
- Die deutsche Reichsverfassung nach dem West-**
phälischen Frieden. Drei Schriften von R. P.
Chemnitz, S. v. Pufendorf und G. W. Leibnitz,
übersetzt von Dr. Bresslau.

ARISTOTELIS
ARS POËTICA.

AD FIDEM POTISSIMUM CODICIS ANTIQUISSIMI A^C
(PARISIENSIS 1741)

EDIDIT

FRIDERICUS ÜBERWEG.

---

²
BEROLINI 1870.

A P U D L. H E I M A N N.

WILHELMS - STRASSE 91. —

Ga 112, 360

1875, Oct. 14.
Salisbury, Mass.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.*)

¹⁴⁴⁷
^{maj.} ^{ker.} Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς, ἣν τινα
δύναμιν ἕκαστον ἔχει, καὶ πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς
10 μύθους, | εἰ μέλλει καλῶς ἔξεν ἢ ποιήσεις, ἔτι δὲ ἐκ
πόσων καὶ ποίων ἐστὶ μορίων, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν
ἄλλων ὅσα τῆς αὐτῆς ἐστὶ μεθόδου, λέγωμεν ἀρξάμενοι
κατὰ φύσιν πρῶτον ἀπὸ τῶν πρώτων.

ἐποποιία δὴ καὶ ἡ τῆς τραγωδίας ποίησις, ἔτι δὲ
15 κωμωδίας) καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ καὶ τῆς | αὐλητι-
κῆς ἢ πλείστη καὶ κιθαριστικῆς, πᾶσαι τυγχάνουσιν
οὕσαι μιμήσεις τὸ σύνολον.

διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τρισίν· ἢ γὰρ τῷ γένει
ἑτέροις μιμεῖσθαι, ἢ τῷ ἑτεροῦ, ἢ τῷ ἑτέρως καὶ μὴ
τὸν αὐτὸν τρόπον.

ὥσπερ γὰρ καὶ χρώμασι καὶ σχήμασι πολλὰ μι-
20 μοῦνται τινες ἀπεικάζοντες, οἳ μὲν | διὰ τέχνης οἳ δὲ
διὰ συνηθείας, ἕτεροι δὲ [διὰ τῆς φωνῆς] (δι' αὐτῆς
τῆς φύσεως), οὕτω [καὶ] (καὶ) ταῖς εἰρημέναις τέχναις·
ἅπασαι μὲν ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ καὶ λόγῳ
καὶ ἁρμονίᾳ, τούτοις δ' ἢ χωρὶς ἢ μεμιγμένοις, οἷον
ἁρμονίᾳ μὲν καὶ ῥυθμῷ χρώμεναι μόνον ἢ τε αὐλη-

*) Codex antiquissimus Parisiensis 1741 (quem A^c Bekkerus denotat) quas lectiones exhibet, cunctas, exceptis minimis quibusdam iisque manifestis scripturae vitis, typis exscribendas curavimus; quae rejicienda videbantur, uncinis [ ], quae addenda, uncinis < > inclusimus. (Cfr. libri a nobis Germ. redditi append.).

τικτὴ καὶ ἡ καθαριστικὴ, καὶν εἴ τιτες | ἑτεραι τυγχά- 25
 ν[ω]κονσι (τοιαῦται) οὔσαι τὴν δύναιεν, οἷον ἡ τῶν
 συντέγγων· αἰτῶ δὲ τῷ ῥυθμῷ μιμοῦνται χωρὶς ἁρμο-
 νίας οἱ (μουσικοὶ) τῶν ὀρχησιῶν, καὶ γὰρ οὗτοι διὰ
 τῶν σχηματιζομένων ῥυθμῶν μιμοῦνται καὶ ἡθῆ καὶ
 πάθῃ καὶ πράξεις· ἡ δὲ [ἐποποιία] μόνον τοῖς λόγοις
 ψιλοῖς ἢ τοῖς μέτροις, καὶ τοῖς τοῖς εἴτε μιγνύσα μετ' ὅ-
 αλλήλων, εἴθ' ἐνί τινι γένει χρωμένη τῶν μέτρων
 (ἀνώνυμος) τυγχάνει οὔσα μέχρι τοῦ νῦν, οἷδεν γὰρ
 ἂν | ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν τοὺς Σώφρονος καὶ Ξε- 10
 νάρχου μίμους καὶ τοὺς Σωκρατικοὺς λόγους, οἷδεν εἴ-
 τις διὰ [τριμέτρων] (ἑξαμέτρων) ἢ ἑλεγείων ἢ τῶν
 ἄλλων τινῶν τῶν τοιούτων ποιοῖτο τὴν μίμησιν· πλήν
 οἱ ἄνθρωποι γε συνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν (τοὺς
 μὲν) ἑλεγειοποιοῦς τοὺς δὲ ἐποποιοῦς ὀνομάζουσιν, οὐχ
 ὥς [τὴν | κατὰ] (κατὰ τὴν) μίμησιν ποιητὰς ἀλλὰ κοινῇ 15
 κατὰ τὸ μέτρον προσαγορεύοντες. καὶ γὰρ ἂν ἱατρι-
 κὸν ἢ μουσικὸν τι διὰ τῶν μέτρων ἐκφέρωσιν, οὕτω
 καλεῖν εἰώθασιν. οὐδὲν δὲ κοινὸν ἐστὶν Ὀμήρῳ καὶ
 Ἐμπεδοκλεῖ πλήν τὸ μέτρον· διὸ τὸν μὲν ποιητὴν
 δίκαιον καλεῖν, τὸν δὲ φυσιολόγον μᾶλλον ἢ ποιητὴν. 20
 ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα μιγνύων ποιοῖτο
 τὴν μίμησιν, καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον
 μικτὴν ῥαψωδίαν ἐξ ὅλων τῶν μέτρων, (δι)καίως
 ποιητὴν προσαγορευτέον. περὶ μὲν οὖν τούτων διωρί-
 σθω τοῦτον τὸν τρόπον· εἰσὶ δὲ τιτες [ο]κᾶ πῦσι χρω-
 νται τοῖς εἰρη|μένοις, λέγω δὲ οἷον ῥυθμῷ καὶ μέλει καὶ 25
 μέτρῳ, ὥσπερ ἡ τε τῶν διθυραμβικῶν ποίησις καὶ ἡ
 τῶν νόμων καὶ ἡ τε τραγωδία καὶ ἡ κωμωδία· δια-
 φέρουσι δέ, ὅτι αἱ μὲν ἅμα πᾶσιν αἰδὲ κατὰ μέρος.
 ταύτας μὲν [οἱ] (οὖν) λέγω τὰς διαφορὰς τῶν τεχνῶν,
 ἐν [αἷς] (οἷς) ποιοῦνται τὴν μίμησιν.

- 2 Ἐπεὶ δὲ μιμοῦνται οἱ μιμούμενοι πράττοντας, 1448
 ἀνάγκη δὲ τούτους ἢ σπουδαίους ἢ φαίλους εἶναι· (τὰ
 γὰρ ἡθῆ σχεδὸν αἰεὶ τοῖς ἀκολονθεῖ μόνους· κακίᾳ
 γὰρ καὶ ἀρετῇ τὰ ἡθῆ διαφέρουσι πάντες) ἡτοι βελ-
 τίους ἢ καὶ ἡμᾶς ἢ χείρους | ἢ καὶ τοιούτους· ὥστερ 5
 οἱ γραφεῖς· Πολύγνωτος μὲν γὰρ κρείττους, Παύσων

δὲ χείρους, Διονύσιος δὲ ὁμοίους εἵκαζεν· δῆλον δὲ
 ὅτι καὶ τῶν λεχθεισῶν ἐκάστη μιμήσεων ἔξει ταύτας
 τὰς διαφοράς, καὶ ἔσται ἑτέρα [τὸ] <τῷ> ἑτέρα μιμεῖ-
 σθαι τοῦτον τὸν τρόπον. καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσει καὶ
 10 αὐλῇσει καὶ | κίθαρίσει ἔστι γενέσθαι ταύτας τὰς ἀνο-
 μοιοιότηας, καὶ [τὸ] περὶ τοὺς λόγους δὲ καὶ τὴν ψι-
 λομετρίαν, οἷον Ὅμηρος μὲν βελτίους, Κλεοφῶν δὲ
 ὁμοίους, Ἡγήμων δὲ ὁ Θάσιος <ὁ> τὰς παρῳδίας ποι-
 ῆσας πρῶτος καὶ Νικοχάρης ὁ τὴν [Δει] <Δη>λιάδα
 χείρους· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διθυράμβους καὶ
 15 περὶ τοὺς | νόμους [ὡς περγᾶς] <ὥσπερ> Ἀργᾶς [Κύ-
 κλωπας] Τιμόθεος καὶ Φιλόξειτος μιμήσαιοτο ἂν τις.
 ἐν [αὐτῇ] <ταύτῃ> δὲ τῇ διαφορᾷ καὶ ἡ τραγωδία πρὸς τὴν
 κωμῳδίαν διέστηκεν· ἡ μὲν γὰρ χείρους ἢ δὲ βελτίους
 μιμεῖσθαι βούλεται τῶν νῦν.

Ἔτι δὲ τούτων τρίτη διαφορὰ τὸ ὡς ἕκαστα τοῦ- 3
 20 τῶν | μιμήσαιοτο ἂν τις· καὶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ
 αὐτὰ μιμεῖσθαι ἔστιν ὅτε μὲν ἀπαγγέλλοντα, ἢ ἑτερόν
 τι <τα> γιγνόμενον, ὥσπερ Ὅμηρος ποιεῖ, ἢ ὡς τὸν
 αὐτὸν καὶ μὴ μεταβάλλοντα, ἢ πάντας ὡς πράττοντας
 καὶ ἐνεργοῦντας τοῖς μιμουμένοις.

25 ἐν τρισὶ δὲ ταύταις διαφοραῖς ἡ μίμησις ἔστιν, | ὡς
 εἵπομεν κατ' ἀρχάς, ἐν οἷς τε <καὶ αὐ> καὶ ὡς. ὥστε
 τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν εἴη μιμητὴς Ὅμηρος Σοφοκλῆς, μι-
 μοῦνται γὰρ ἄμφω σπουδαίους, τῇ δὲ Ἀριστοφάνει·
 πράττοντας γὰρ μιμοῦνται καὶ δρῶντας ἄμφω. ὅθεν
 καὶ δράματα καλεῖσθαι τινες αὐτὰ φασιν, ὅτι μιμοῦνται
 30 δρῶντας. διὸ καὶ | ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγωδίας καὶ
 τῆς κωμῳδίας οἱ Δωριεῖς, τῆς μὲν γὰρ κωμῳδίας οἱ
 Μεγαρεῖς, οἱ τε ἐνταῦθα, ὡς ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῖς δη-
 μοκρατίας γενομένης, καὶ οἱ ἐκ Σικελίας, ἐκεῖθεν γὰρ
 ἦν Ἐπίχαρμος ὁ ποιητής, πολλὸν πρότερος ὢν Χίω-
 35 ρίδου καὶ Μάγνητος, καὶ τῆς τραγωδίας ἔνιοι | τῶν ἐν
 Πελοποννήσῳ, ποιοῦμενοι τὰ ὀνόματα σημεῖον. [οἱ τοι]
 <αὐτοὶ> μὲν γὰρ κώμας τὰς περιοικίδας καλεῖν φασίν,
 Ἀθηναῖοι <οἱ> δὲ δῆμους, ὡς κωμῳδοὺς οὐκ ἀπὸ τοῦ
 κωμάζειν λεχθέντας, ἀλλὰ τῇ κατὰ κώμας πλάνῃ ἀτι-

μαζομένους ἐκ τοῦ ἄστεως· | καὶ τὸ ποιεῖν αὐτοὶ μὲν ὁ
δρᾶν, Ἀθηναίοις δὲ πρῶτιεν προσαγορεύειν.

περὶ μὲν οὖν τῶν διαφορῶν, καὶ πόσαι καὶ τίνες
τῆς μιμήσεως, εἰρήσθω ταῦτα.

4 Ἐοίκασι δὲ γεννηῆσαι μὲν ὅλως τὴν ποιητικὴν
αἰτίαι | δύο τινές, καὶ αὗται φυσικαί. τό τε γὰρ μι- 5
μεῖσθαι σύμφυτον τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παίδων ἐστί, καὶ
τοῖτῳ διαφέρουσι τῶν ἄλλων ζώων ὅτι μιμητικώτατόν
ἐστί καὶ τὰς μαθήσεις ποιεῖται διὰ μιμήσεως τὰς πρῶ-
τας, καὶ τὸ χαίρειν τοῖς μιμήμασι πάντας· σιμειὸν δὲ
τούτου τὸ συμβαῖνον | ἐπὶ τῶν ἔργων, ἃ γὰρ αὐτὰ λυ- 10
πηρῶς ὁρῶμεν, τούτων τὰς εἰκόνας τὰς μάλιστα ἡκρι-
βωμέτας χαίρομεν θεωροῦντες, οἷον θηρίων τε μορφὰς
τῶν ἀτιμοτάτων καὶ νεκρῶν· αἴτιον δὲ καὶ τούτου,
ὅτι μανθάνειν οὐ μόνον τοῖς φιλοσόφοις ἰδίον ἀλλὰ
καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως, ἀλλ' ἐπὶ βραχὺ κοινωνοῦσιν 15
αὐτοῦ· διὰ γὰρ τοῖτο χαίρουσι τὰς εἰκόνας ὁρῶντες,
ὅτι συμβαίνει θεωροῦντας μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι
τί ἕκαστον, οἷον ὅτι οὗτος ἐκεῖνος, ἐπεὶ ἐὰν μὴ τύχῃ
προσεωρακώς, [οὐχὶ] (οὐχ ἤ) μίμημα ποιήσει τὴν ἴδοντῃν
ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπεργασίαν ἢ τὴν χροιάν ἢ διὰ τοιαύτην
τινὰ ἄλλην αἰτίαν. , κατὰ φύσιν [δὲ] (δὴ) ὄντος ἡμῖν 20
τοῦ μιμεῖσθαι καὶ (τοῦ λόγον καὶ) τῆς ἁρμονίας καὶ
τοῦ ῥυθμοῦ (τὰ γὰρ μέτρα ὅτι μόρια τῶν ῥυθμῶν ἐστί,
φανερόν), ἐξ ἀρχῆς πεφυκότες καὶ αὐτὰ μάλιστα κατὰ
μικρὸν προάγοντες ἐγέννησαν τὴν ποίησιν ἐκ τῶν αὐτο-
σχεδιασμάτων.

διεσπᾶσθαι δὲ κατὰ τὰ οἰκεῖα ἡθῆ ἢ ποίησις· | οἱ 25
μὲν γὰρ σεμιότεροι τὰς καλὰς ἐμιμοῦντο πράξεις καὶ
τὰς τῶν τοιούτων, οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φανύ-
λων, πρῶτον ψόγους ποιοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους
καὶ ἐγκώμια. τῶν μὲν οὖν πρὸ Ὀμήρου οὐδενὸς ἔχο-
μεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα, εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς·
ἀπὸ δὲ Ὀμήρου ἀρξαμένοις | ἔστιν, οἷον ἐκείνου ὁ 30
Μαργ[ε]ίτης, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς κατὰ τὸ ἁρμότιον
ἱαμβεῖον ἦλθε μέτρον. διὸ καὶ ἱαμβεῖον καλεῖται νῦν,
ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἱάμβιζον ἀλλήλους. καὶ ἐγέν-
οντο τῶν παλαιῶν οἱ μὲν ἥρωικῶν οἱ δὲ ἱάμβων

ποιηταί. ὥσπερ δὲ καὶ τὰ σποιδαῖα μάλιστα ποιητῆς
 35 Ὅμηρος | ἦν (μόνος γὰρ οἷχ' ὅτι εὔ, ἀλλ' ὅτι καὶ μι-
 μῆσεις δραματικὰς ἐποίησεν), οὕτω[ς] καὶ τὰ τῆς κω-
 μωδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξεν, οὐ ψόγον ἀλλὰ τὸ
 γελοῖον δραματοποιήσας· [τὸ] (ὁ) γὰρ Μαργίτης ἀνά-
 1449 λογον ἔχει, ὥσπερ Ἰλιάς | καὶ ἡ Ὀδύσσεια πρὸς τὰς
 τραγωδίας, οὕτω καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμωδίας. παρα-
 γανείσης δὲ τῆς τραγωδίας καὶ κωμωδίας οἱ ἐφ' ἑκα-
 τέραν τὴν ποίησιν ὀρμῶντες κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν
 5 οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων κωμωδοποιοὶ ἐγένοντο, οἱ δὲ
 ἀντὶ τῶν ἐπῶν τραγωδοδιδύσκαλοι, διὰ τὸ μείζοντα
 καὶ ἐντιμότερα τὰ σχήματα εἶναι ταῦτα ἐκείνων.

τὸ μὲν οὖν ἐπισκοπεῖν [παρέχει] (εἰ ἄρ' ἔχει)
 ἤδη ἡ τραγωδία τοῖς εἶδεσιν ἱκανῶς ἢ οὐ, αὐτ[ὸ] (ἄ)
 (εἶ)τε καθ' αὐτ[ὸ] (ἄ) κρίνεται ἢ [καὶ] (καὶ) πρὸς τὰ θέα-
 τρα, ἄλλος λόγος· γενομένη[ς] (δ') οὖν ἀπ' ἀρχῆς
 10 αὐτο|σχεδιαστικῆς καὶ αὐτῇ καὶ ἡ κωμωδία, καὶ ἡ μὲν
 ἀπὸ τῶν ἐξαρχόντων τὸν διθύραμβον, ἡ δὲ ἀπὸ τῶν
 τὰ φ[υ]λλικά, ἃ ἔτι καὶ νῦν ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων
 διαμένει νομιζόμενα, κατὰ μικρὸν ηὔξηθη προαγόν-
 των ὅσον ἐγένετο γανερὸν αὐτῆς, καὶ πολλὰς μετα-
 15 βολὰς μεταβαλοῦσα ἢ | τραγωδία ἐπαύσατο, ἐπεὶ ἔσχε
 τὴν αὐτῆς φύσιν. ... καὶ τό τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ
 ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε, καὶ τὰ τοῦ χο-
 ροῦ ἠλάττωσε, καὶ τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν παρε-
 σκεύασεν· τρεῖς δὲ καὶ σκηνογραφίαν Σοφοκλῆς. ἔτι
 20 δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν μίθων καὶ λέξεως γελοίας,
 διὰ τὸ ἐκ σατυρι[α]κοῦ μεταβαλεῖν, ὅψ' ἀπεσεμνύνθη,
 τό τε μέτρον ἐκ τετραμέτρου ἰαμβεῖον ἐγένετο· τὸ μὲν
 γὰρ πρῶτον τετραμέτρω ἐχρῶντο διὰ τὸ σατυρικὴν καὶ
 ὀρχηστικωτέραν εἶναι τὴν ποίησιν, λέξεως δὲ γενομέ-
 νης αὐτῇ ἡ φύσις τὸ οἰκεῖον μέτρον εὔρεν· μάλιστα
 25 γὰρ λεκτι|κὸν τῶν μέτρων τὸ ἰαμβεῖόν ἐστιν· σημεῖον
 δὲ τούτου· πλεῖστα γὰρ ἰαμβεῖα λέγομεν ἐν τῇ δια-
 λέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους, [ἐξάμετρα] (τετράμετρα) δὲ
 ὀλιγάκις καὶ ἐκβαίνοντες τῆς λεκτικῆς ἀρμονίας· ἔτι δὲ
 ἐπεισοδίων πλήθ' καὶ τὰ [ἄλλως] (ἄλλ' οἷς) ἑκαστα
 30 κοσμηθῆναι λέγεται. (περὶ μὲν οὖν τούτων το[σαῦτα])

ἔστω ἡμῖν εἰρημένα· πολὺ γὰρ ἂν ἴσως ἔργον εἴη διε-
ξιέναι κατ' ἕκαστον.

- 5 Ἡ δὲ κωμωδία ἐστίν, ὥσπερ εἵπομεν, μίμησις
φανλοτέρων μὲν, οὐ μέντοι κατὰ πᾶσαν κακίαν, ἀλλὰ
τοῦ γελοίου, ὃ τοῦ αἰσχροῦ ἐστὶ [τὸ γελοῖον] μόριον.
τὸ γὰρ γελοῖόν ἐστιν ἁμάρτημά τι καὶ αἰσχος ἀνώδυ- 35
νον καὶ οὐ φθαρτικόν, οἷον εὐθὺς τὸ γελοῖον πρόσω-
πον αἰσχρόν τι καὶ διεστραμμένον ἄνευ ὀδύνης. αἱ
μὲν οὖν τῆς τραγωδίας μεταβάσεις, καὶ δι' ὧν ἐγένοντο,
οὐ λελήθασιν, ἡ δὲ κωμωδία διὰ τὸ μὴ | σπουδαῖσθαι ὅ
ἐξ ἀρχῆς ἔλαθεν· καὶ γὰρ χορὸν κωμωδῶν ὁψέ ποτε
ὁ ἄρχων ἔδωκεν, ἄλλ' ἐθελονταὶ ἴσαν. ἤδη δὲ σχή-
ματιὰ τινα αὐτῆς ἐχούσης οἱ λεγόμενοι αὐτῆς ποιηταὶ
μνημονεύονται. τίς δὲ πρόσωπα ἀπέδωκεν ἢ προ-
λόγους ἢ | πλήθη ὑποκριτῶν καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἴγνότη- 5
ται. τὸ δὲ μύθους ποιεῖν Ἐπίχαρμος καὶ Φόρμις·
τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθεν, τῶν δὲ Ἀθήνησιν
Κράτης πρῶτος ἱρξεν ἀφ' ἑμένου τῆς ἱαμβικῆς [ε]ἰδέας
καθόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους.

- ἡ μὲν οὖν ἐποποιία τῇ τραγωδίᾳ μέχρι μόνου
τοῦ διὰ λόγου ἐμμετροῦ μεγάλου μίμησις εἶναι σπου- 10
δαίων ἠκολούθησεν· [τὸ] (τῷ?) δὲ τὸ μέτρον ὀπλοῦν
ἔχειν καὶ ἀπαγγελίαν εἶναι, ταύτῃ διαφέρουσιν. ἔτι δὲ
τῷ μήκει, ἡ μὲν ὅτι μάλιστα πειρᾶται ὑπὸ μίαν πε-
ρίοδον ἡλίου εἶναι ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν, ἡ δὲ ἐπο-
ποιία ἀόριστος τῷ χρόνῳ, καὶ τούτῳ διαφέρει, καίτοι | 15
τὸ πρῶτον ὁμοίως ἐν ταῖς τραγωδίαις τοῦτο ἐποίουν
καὶ ἐν τοῖς ἔπεσιν. μέρη δ' ἐστὶ τὰ μὲν ταῦτά, τὰ
δὲ ἴδια τῆς τραγωδίας. διόπερ ὅστις περὶ τραγωδίας
οἶδε σπουδαίας καὶ φανύλης, οἶδε καὶ περὶ ἐπῶν· ἃ
μὲν γὰρ ἐποποιία ἔχει, ὑπάρχει τῇ τραγωδίᾳ, ἃ δὲ
[αὐτῇ] (αὐτῇ), οὐ πάντα ἐν τῇ | ἐποποιίᾳ. 20
- 6 Περὶ (μὲν) οὖν τῆς ἐν ἑξαμέτροις μιμητικῆς καὶ
περὶ κωμωδίας ὕστερον ἔροῦμεν, περὶ δὲ τραγωδίας
λέγωμεν, ἀπολαβόντες αὐτῆς ἐκ τῶν εἰρημένων τὸν
γινόμενον ὅρον τῆς οὐσίας. ἔστιν οὖν τραγωδία μίμη-
σις πράξεως σπουδαίας | καὶ τελείας, μέγεθος ἐχοῦσης, 25

ἡδυσμένῳ λόγῳ χωρὶς ἐκάσ[τοι] (φ) τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς
μορίοις, δρώντων καὶ οἱ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἐλέου καὶ
φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων [μ] (πραγμαμάτων
κόθορσιν. λέγω δὲ ἡδυσμένον μὲν λόγον τὸν ἔχοντα
ῥυθμὸν καὶ ἁρμονίαν καὶ [μέλος] (μέτρον), τὸ δὲ χω-
30 ρὶς τοῖς | εἶδεσι τὸ διὰ μέτρων ἕνια μόνον περαίνεσθαι
καὶ πάλιν ἕτερον διὰ μέλους.

ἐπεὶ δὲ πράττοντες ποιοῦνται τὴν μίμησιν, πρῶ-
τον μὲν ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη τι μόριον τραγωδίας ὃ τῆς
ὄψεως κόσμος, εἶτα μελοποιία καὶ λέξις· ἐν τούτοις
γὰρ ποιοῦνται τὴν μίμησιν. λέγω δὲ λέξιν μὲν αὐτὴν
35 τὴν τῶν | (ἐμ)μέτρων σύνθεσιν, μελοποιίαν δὲ ὃ τὴν
δύναμιν φανεράν ἔχει πᾶσ[α] (ιν). ἐπεὶ δὲ πράξεώς
ἐστὶ μίμησις, πράττεται δὲ ὑπὸ τινων πρατιόντων,
οὓς ἀνάγκη ποιοῦς τινὰς εἶναι κατὰ τε τὸ ἦθος καὶ
1450 τὴν διάνοιαν, — διὰ γὰρ τούτων καὶ τὰς | πράξεις εἶναι
φαινομένης τινὰς, — πέφυκεν αἷτια δύο τῶν πρά-
ξεων εἶναι, διάνοιαν καὶ ἦθος, καὶ κατὰ [ταύτας] (ταῦτα)
καὶ τυγχάνουσι καὶ ἀποτυγχάνουσι πάντες. ἐστὶ δὲ
τῆς μὲν πράξεως ὁ μῦθος ἢ μίμησις· λέγω γὰρ μῦθον
5 τοῦτο[ν] τὴν | σύνθεσιν τῶν πραγμάτων· τὰ δὲ ἦθη,
καθ' ὃ ποιοῦς τινὰς εἶναι φαινομένης τοὺς [πράττοντας]
(προαιρουμένους), διάνοιαν δέ, ἐν ὅσοις λέγοντες ἀπο-
δεικνύσιν τι ἢ καὶ ἀποφαίνονται γνώμην. ἀνάγκη οὖν
πίστις τραγωδίας μέρη εἶναι ἔξ, καθ' ὃ ποιά τις (μί-
μησις) ἐστὶν ἢ τραγωδία· ταῦτα δ' ἐστὶ μῦθος καὶ ἦθη
10 καὶ λέξις καὶ | διάνοια καὶ ὄψις καὶ μελοποιία. οἷς
μὲν γὰρ μιμοῦνται, δύο μέρη ἐστίν, ὡς δὲ μιμοῦνται,
ἐν, ἃ δὲ μιμοῦνται, τρία, καὶ παρὰ ταῦτα οὐδέν. τού-
τοις μὲν οἷν (ἦ) οὐκ ὀλίγοις) αὐτῶν (ἐν πᾶσιν) ὡς
εἰπεῖν κέχρηται τοῖς εἶδεσιν· καὶ γὰρ ὄψεως ἔχει
πᾶν καὶ ἦθος καὶ μῦθον καὶ λέξιν καὶ μέλος καὶ διά-
15 νοιαν ὡσαύτω.

μέγιστον δὲ τούτων ἐστὶν ἢ τῶν πραγμάτων σύ-
στασις· ἢ γὰρ τραγωδία μίμησις ἐστὶν οὐκ ἀνθρώπων
ἀλλὰ πράξεως καὶ βίου· καὶ εὐδαιμονία[ς] (δὲ) καὶ ἢ
κακοδαιμονία ἐν πράξει ἐστὶ, καὶ τὸ τέλος πράξις τις
ἐστίν, οὐ ποιότης· εἰσὶ δὲ κατὰ μὲν τὰ ἦθη ποιοί

τινες, κατὰ δὲ | τὰς πράξεις εὐδαίμονες ἢ τούναντίον· 20
 οὐκ οὖν ὅπως τὰ ἥθη μιμῶσονται πράττουσιν, ἀλλὰ
 τὰ ἥθη συμ[περι]λαμβάνουσιν διὰ τὰς πράξεις·
 ὥστε τὰ πράγματα καὶ ὁ μῦθος τέλος τῆς τραγωδίας·
 τὸ δὲ τέλος μέγιστον πάντων. ἔτι αἶεν μὲν πρῶ-
 ξως οὐκ ἂν γένοιτο τραγωδία, ἄντεν δὲ ἥθων γένοιτο· 25
 ἂν· αἱ γὰρ τῶν νέων τῶν πλείστων ἀήθεις τραγωδίαί
 εἰσὶ, καὶ ὅλως ποιηταὶ πολλοὶ τοιοῦτοι, οἷον καὶ τῶν
 γραφέων Ζεῦξις πρὸς Πολύγνω[σ]τον πέπονθεν· ὁ μὲν
 γὰρ Πολύγνω[σ]τος ἀγαθὸς ἥθογγράφος, ἡ δὲ Ζεύξιδος
 γραφὴ οἷδέν ἔχει ἥθος. ἔτι ἂν τις ἐφεξῆς θῇ κρίσεις
 ἥθικὰς καὶ λέξεις | καὶ διανοίας εὖ πεποιημένας, (οἷ) 30
 ποιήσῃ ὅ ἦν τῆς τραγωδίας ἔργον, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
 ἢ καταδεεστέροις τούτοις κεχρημένη τραγωδία, ἔχουσα
 δὲ μῦθον καὶ σύστασιν πραγμάτων· (παραπλίσσιον γάρ
 ἔστι καὶ | ἐπὶ τῆς γραφικῆς· εἰ γὰρ τις ἐναλείψει τοῖς
 καλλίστοις φαρμάκοις χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐγρά-
 ρειεν καὶ λευκογραφίσας εἰκόνα.) πρὸς δὲ τούτοις τὰ
 μέγιστα οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγωδία, τοῦ μύθου μέρη
 ἐστίν, αἵ τε περιπέτεια καὶ ἀναγνωρίσεις. ἔτι ση- 35
 μεῖον ὅτι καὶ οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν πρότερον δύναν-
 ται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἥθεσιν ἀκριβοῦν ἢ τὰ πράγματα
 συνίστασθαι, οἷον καὶ οἱ πρῶτοι ποιηταὶ σχεδὸν ἅπαν-
 τες. ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τρα-
 γωδίας, δεύτερον δὲ τὰ ἥθη· [παραπλίσσιον γάρ ἔστι
 καὶ | ἐπὶ τῆς γραφικῆς· εἰ γὰρ τις ἐναλείψει τοῖς 40
 καλλίστοις φαρμάκοις χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐγρά-
 ρειεν καὶ λευκογραφίσας εἰκόνα.] ἔστι τε μέμνησις
 πράξεως, καὶ διὰ ταύτην μάλιστα τῶν πραττόντων.
 τρίτον δὲ ἡ διάνοια. τοῦτο δ' | ἔστι τὸ λέγειν δύνα- 5
 σθαι τὰ ἐνόντα καὶ τὰ ἀρμόττοντα, ὅπερ ἐπὶ τῶν
 λόγων τῆς πολιτικῆς καὶ ῥητορικῆς ἔργον ἐστίν· οἱ
 μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολιτικῶς ἐποίουν λόγοντας, οἱ δὲ
 νῦν ῥητορικῶς. ἔστι δὲ ἥθος μὲν τὸ τοιοῦτον ὃ δη-
 λοῖ τὴν προαίρεσιν ὅποια τις· [ἐν οἷς οὐκ ἔστι δῆλον
 ἢ προαίρεται ἢ φεύγει] διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἥθος τῶν
 λόγων | ἐν οἷς μὴδ' ὅλως ἔστιν ὃ τις προαίρεται ἢ 10
 φεύγει (ἢ ἐν οἷς οὐκ ἔστι δῆλον εἰ προαίρεται ἢ

φένγει) ὁ λέγων. διάνοια δέ, ἐν οἷς ἀποδεικνύουσι
 τι ὡς ἔστιν ἢ ὡς οὐκ ἔστιν, ἢ καθόλου τι ἀποφαί-
 νονται. τέταρτον δὲ τῶν μὲν λόγων ἢ λέξεις· λέγω
 δέ, ὥσπερ πρότερον εἴρηται, λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς
 ὀνομασίας ἐρμηνείαν, ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων καὶ |
 15 ἐπὶ τῶν λόγων ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν. τῶν δὲ λοι-
 πῶν [πέντε] (πέμπτον) ἢ μελοποιία μέγιστον (ὄν) τῶν
 ἡδυσμάτων. (μέλος δὲ τῆς μουσικῆς ἐστὶν ἴδιον, ὅθεν
 ἀπ' ἐκείνης τὰς αὐτοτελεῖς ἀφορμὰς δεῖσει λαμβάνειν.)
 ἢ δὲ ὄψις ψυχαγωγικὸν μὲν, ἀτεχνότατον δὲ καὶ ἡκι-
 σια οἰκεῖον τῆς ποιητικῆς· [ὡς] (ἢ) γὰρ τῆς τραγω-
 δίας δύναμις καὶ ἄνευ ἀγῶνος καὶ ὑποκριτῶν ἐστίν,
 20 ἔτι δὲ κυριώτερα περὶ τὴν ἀπεργασίαν | τῶν ὄψεων ἢ
 τοῦ σκευοποιοῦ τέχνη τῆς τῶν ποιητῶν ἐστίν.

Διωρισμένων δὲ τούτων, λέγωμεν μετὰ ταῦτα
 ποῖαν τινα δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων,
 ἐπειδὴ τοῦτο καὶ πρῶτον καὶ μέγιστον τῆς τραγωδίας
 ἐστίν. κεῖται δ' ἡμῖν τὴν τραγωδίαν τελείας καὶ ὅλης
 25 πράξεως εἶναι μίμησιν, ἐχοῦσης τι μέγεθος· ἔστι γὰρ
 ὅλον καὶ μηδὲν ἔχον μέγεθος. ὅλον δ' ἐστὶ τὸ ἔχον
 ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τελευτήν. ἀρχὴ δ' ἐστὶν ὃ αὐτὸ
 μὲν μὴ ἐξ ἀνάγκης μετ' ἄλλο ἐστί, μετ' ἐκεῖνο δ' ἕτε-
 ρον πέφυκεν εἶναι ἢ γίνεσθαι· τελευτὴ δὲ τούναντίον
 30 ὃ αὐτὸ μετ' ἄλλο πέφυκεν εἶναι, ἢ, ἐξ ἀνάγκης ἢ ὡς
 ἐπὶ τὸ πολὺ, μετὰ δὲ τοῦτο ἄλλο οὐδέν· μέσον δὲ ὃ
 καὶ αὐτὸ μετ' ἄλλο καὶ μετ' ἐκεῖνο ἕτερον. δεῖ ἄρα
 τοὺς συνεσιῶτας εἶ μύθους μὴ ὅπόθεν ἔειπεν ἀρ-
 χεσθαι μὴ ὅπου ἔειπε τελευτᾶν, ἀλλὰ κεκρῆσθαι
 ταῖς εἰρημέναις [εἰ]δέαις.

35 ἔτι δ' ἐπεὶ τὸ καλὸν καὶ ζῆλον καὶ ἅπαν | πρᾶγμα
 ὃ συντέσθηκεν ἐκ τινων, οὐ μόνον ταῦτα τειταγμένα δεῖ
 ἔχειν, ἀλλὰ καὶ μέγεθος ὑπάρχειν μὴ τὸ τυχόν· — τὸ
 γὰρ καλὸν ἐν μεγέθει καὶ τάξει ἐστί, διὸ οὔτε [πᾶν
 μικρὸν] (πάμμικρον) ἂν τι γένοιτο καλὸν ζῆλον· —
 συγγεῖται γὰρ ἡ θεωρία ἐγγὺς τοῦ ἀναισθήτου [χρόνου]
 (χωρίου) γινομένη — οὔτε [πᾶν μέγεθος] (παμμέγεθες)
 1461 — οὐ γὰρ | ἅμα ἡ θεωρία γίνεται, ἀλλ' οἴχεται τοῖς
 θεωροῦσι τὸ ἐν καὶ τὸ ὅλον ἐκ τῆς θεωρίας, οἷον εἰ

μεγίστων σταδίων εἴη ζῶον· — ὥστε δεῖ καθίπερ ἐπὶ τῶν
 σ[ω]κχημάτων καὶ ἐπὶ τῶν ζῶων ἔχειν μὲν μέγεθος,
 τοῦτο δὲ εὐσύνοπτον εἶναι, οὕτω, καὶ ἐπὶ τῶν μύ- 5
 θων ἔχειν μὲν μῦθος, τοῦτο δ' εἰμνημόνευτον εἶναι.
 τοῦ μῦθους ὅρος μὲν πρὸς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν αἴσθη-
 σιν οὐ τῆς τέχνης ἐστίν· εἰ γὰρ ἔδει ἑκατὸν τραγω-
 δίας ἀγωνίζεσθαι, πρὸς κλειψύδρα[ς] <ν> ἂν ἠγωνίζοντο,
 ὥσπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτέ φασιν. ὁ δὲ καὶ αὐτὴν τὴν
 φύσιν | τοῦ πράγματος ὅρος, αἰὲ μὲν ὁ μεῖζων μέχρι 10
 τοῦ συνδύλος εἶναι καλλίων ἐστὶ κατὰ τὸ μέγεθος, ὥς
 δὲ ἀπλῶς διορίσαντας εἰπεῖν, ἐν ὅσῳ μεγέθει κατὰ τὸ
 εἶκος ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἐφεξῆς γιγνομένων συμβαίνει εἰς
 εὐτυχίαν ἢ δυστυχίαν ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν
 μεταβάλλειν, ἱκανὸς | ὅρος ἐστὶ τοῦ μεγέθους. 15

- 8 Μῦθος δ' ἐστὶν εἷς, οὐχ ὥσπερ τινὲς οἴονται,
 ἕαν περὶ ἓνα ἢ πολλὰ γὰρ καὶ ἄπειρα τῷ [γένει]
 <γ> ἐνὶ συμβαίνει, ἐξ ὧν ἐνίων οὐδέν ἐστιν ἓν· οὕτω[ς]
 δὲ καὶ πράξεις ἐνὸς πολλαὶ εἰσι, ἐξ ὧν μία οὐδεμία
 γίνεται πράξις. διὸ πάντες ἔοικασιν | ἁμαρτάνειν ὅσοι 20
 τῶν ποιητῶν Ἡρακλῆδα, Θησηίδα καὶ τὰ τοιαῦτα
 ποιήματα πεποιήκασιν· οἴονται γάρ, ἐπεὶ εἷς ἦν ὁ
 Ἡρακλῆς, ἓνα καὶ τὸν μῦθον εἶναι προσήκειν. ὁ δ'
 Ὀμηρος, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα διαφέρει, καὶ τοῦτ' ἔοικε
 καλῶς ἰδεῖν, ἥτοι διὰ τέχνην ἢ διὰ φύσιν· Ὀδύσσειαν | 25
 γὰρ ποιῶν οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα αὐτῷ συνέβη,
 οἶον πληγῆναι μὲν ἐν τῷ Παρνασσῷ, μανθῆναι δὲ
 προσποιήσασθαι ἐν τῷ ἄγερμῳ, ὧν οἶδεν θαιέρον γενο-
 μέιον ἀναγκαῖον ἦν <γ> εἶκος θάτερον γενέσθαι, ἀλλὰ
 περὶ μίαν πράξιν οἶαν λέγο[ι]μεν τὴν Ὀδύσσειαν
 συντέστησεν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Ἰλιάδα. | 30
 θάπερ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις μιμητικαῖς ἢ μία μέμησις
 ἐνός ἐστιν, οὕτω καὶ τὸν μῦθον, ἐπεὶ πράξεως μίμη-
 σίς ἐστι, μιᾶς τε εἶναι καὶ ταύτης ὅλης, καὶ τὰ μέρη
 συνεστάναι τῶν πραγμάτων οὕτως ὥστε μετατιθεμένον
 τινὸς μέρους ἢ ἀφαιρουμένον διαφέρεισθαι καὶ κινεῖ-
 σθαι τὸ ὅλον· ὁ γὰρ προσὺν | ἢ μὴ προσὺν 35
 ποιεῖ ἐπίδηλον, οὐδὲν μῶριον τοῦ ὅλου ἐστίν.

Φανερόν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ὅτι [οὕτω] 9
 (οὐ τὸ) τὰ γ[ε]γνημένα λέγειν, τοῦτο ποιητοῦ ἔργον
 ἐστίν, ἀλλ' οἷα ἂν γένοιτο, καὶ τὰ δυνατὰ κατὰ τὸ
 εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον. ὁ γὰρ ἱστορικὸς καὶ ὁ ποιητὴς
 οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ ἄμμετρα διαφέρουσιν· εἴη
 γὰρ ἂν τὰ Ἡροδότου εἰς μέτρα τεθῇναι, καὶ οὐδὲν
 ἦτιον ἂν εἴη ἱστορία τις μετὰ μέτρον ἢ ἄνευ μέτρων·
 ἀλλὰ τοῦτο διαφέρει, [τῷ] (τὸ) τὸν μὲν τὰ γενόμενα
 5 λέγειν, τὸν δὲ οἷα ἂν γένοιτο, διὸ καὶ φιλοσοφώτε-
 ρον καὶ σπουδαιότερον ποιήσεις ἱστορίας εἶσιν· ἡ μὲν
 γὰρ ποιήσεις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἢ δ' ἱστορία τὰ καθ'
 ἑκάστον λέγει. ἔστι δὲ καθόλου μὲν, τῷ ποίῳ τὰ
 ποῖα ἅττα συμβαίνει λέγειν ἢ πράττειν κατὰ τὸ εἰκὸς
 10 ἢ τὸ ἀναγκαῖον, οὐ στοχάζεται ἢ ποιήσεις ὀνόματα
 ἐπιτιθεμένη· τὸ[ν] δὲ καθ' ἑκάστον, τί Ἀλκιβιάδης
 ἔπραξεν ἢ τί ἔπαθεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς κωμῳδίας ἤδη
 τοῦτο διήλον γέγοιεν· σισσησαντες γὰρ τὸν μῦθον διὰ
 τῶν εἰκότων οὕτω τὰ τυχόντα ὀνόματα [ἔπο] (ἐπιτι-
 θέασιν, καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ λαυβοπαιοὶ περὶ τὸν καθ'
 15 ἑκάστον | ποιοῦσιν. ἐπὶ δὲ τῆς τραγωδίας τῶν γενο-
 μένων ὀνομάτων ἀντέχονται. αἷτιον δ' ὅτι πιθανόν
 ἔστι τὸ δυνατόν· τὰ μὲν οὖν μὴ γενόμενα οὕτω πι-
 στευόμενα εἶναι δυνατὰ, τὰ δὲ γενόμενα φανερόν ὅτι
 δυνατὰ· οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο, εἰ ἦν ἀδύνατα. οὐ μὲν
 20 ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς τραγωδίαις ἐνίαις μὲν ἐν, ἢ δύο τῶν
 γνωρίμων ἐστὶν ὀνομάτων, τὰ δὲ ἄλλα πεποιημένα, ἐν
 ἐνίαις δὲ οὐθέν, οἷον ἐν τῷ Ἀγάθωνος ἄνθει· ὁμοίως
 γὰρ ἐν τούτῳ τὰ τε πράγματα καὶ τὰ ὀνόματα πε-
 ποιήται, καὶ οὐδὲν ἥτιον εὐφραίνει. ὥσι' οὐ πάντως
 εἶναι ζητητέον τῶν παραδεδομένων μύθων, περὶ οὓς
 25 αἱ τραγωδίαι εἰσὶν, ἀντέχεσθαι. καὶ γὰρ γελοῖον τοῦτο
 ζητεῖν, ἐπεὶ καὶ τὰ γνωρίμα ὀλίγοις γνωρίμα ἐστίν,
 ἀλλ' ὅμως εὐφραίνει πάντας. δῆλον οὖν ἐκ τοιούτων
 ὅτι τὸν ποιητὴν μᾶλλον τῶν μύθων εἶναι δεῖ ποιητὴν
 ἢ τῶν μέτρων, ὅσῳ ποιητὴς κατὰ τὴν μίμησιν ἐστι,
 30 μιμεῖται δὲ τὰς πράξεις. καὶ ἄρα συμβῇ γεγνημένα
 ποιεῖν, οὐθέν ἥτιον ποιητὴς ἐστίν· τῶν γὰρ γενομέ-
 νων ἐνία οἷδὲν κωλίζει τοιαῦτα εἶναι οἷα ἂν εἰκὸς γε-

νέσθαι καὶ δυνατὰ γενέσθαι, καθ' ὃ ἐκεῖνος αὐτῶν ποιητὴς ἐστίν.

τῶν δὲ [ἀπλῶν] (τραγικῶν) μύθων καὶ πράξεων αἱ ἐπεισοδιώδεις εἰσι χεῖρισται. λέγω δ' ἐπεισοδιώδη μῦθον ἐν ᾧ τὰ ἐπει|σόδια μετ' ἄλληλα οὔτ' εἰκὸς οὔτ' 35 ἀνάγκη εἶναι. τοιαῖται δὲ ποιοῦνται ὑπὸ μὲν τῶν φανύλων ποιητῶν δι' αὐτοῦς, ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν διὰ [τοὺς ὑποκριτάς] (τὰς ὑποκρίσεις). ἀγωνίσματα γὰρ ποιοῦντες, καὶ παρὰ τὴν δύναμιν παρατείν[α] (οντες μῦθον, | πολλάκις διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς. 1452

ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τελείας ἐστὶ πράξεως ἢ μίμησις ἀλλὰ καὶ φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν, ταῦτα δὲ γίνεται [καὶ] [μάλιστα] (κάλλιστα), (ὅταν γένηται παρὰ τὴν δόξαν) καὶ μᾶλλον, ὅταν [γένηται παρὰ τὴν δόξαν] δι' ἄλληλα, τὸ γὰρ θαν|μαστὸν οὕτως ἔξει μᾶλλον ἢ εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου καὶ τῆς τύχης, ἐπεὶ καὶ τῶν ἀπὸ τύχης ταῦτα θαυμασιώτατα δοκεῖ ὅσα ὥσπερ ἐπίτηδες φαίνεται γε- 5 γονέναι, οἷον ὡς ὁ ἀνδριᾶς ὁ τοῦ Μίτρου ἐν Ἄργει ἀπέκτεινε τὸν αἴτιον τοῦ θανάτου τῷ Μίτῳ, θεωροῦντι ἔμπεσόν, ἔοικε γὰρ τὰ τοιαῦτα | οὐκ εἰκὴ γε- 10 νέσθαι· - ὥστε ἀνάγκη τοὺς τοιούτους εἶναι καλλίους μύθους.

10 Εἰσὶ δὲ τῶν μύθων οἱ μὲν ἀπλοῖ οἱ δὲ πεπλεγμένοι· καὶ γὰρ αἱ πράξεις, ὧν μιμήσεις οἱ μῦθοί εἰσιν, ὑπάρχουσιν εὐθὺς οὕσαι τοιαῦται. λέγω δὲ ἀπλῆν μὲν πράξιν, ἥς | γινομένης, ὥσπερ ᾠρίζεται, συνεχοῦς 15 καὶ μιᾶς ἄνευ περιπετείας ἢ ἀναγνωρισμοῦ ἢ μετὰ βασις γίνεται· πεπλεγμένη δὲ [λέξις] (πρᾶξις ἥς) μετὰ ἀναγνωρισμοῦ ἢ περιπετείας ἢ ἀμφοῖν ἢ μετὰ βασις ἐστίν· ταῦτα δὲ δεῖ γίνεσθαι ἐξ αὐτῆς τῆς συντάξεως τοῦ μύθου, ὥστε ἐκ τῶν προγεγενημένων συμβαίνειν 20 ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ κατὰ τὸ εἶκός γίνεσθαι [ταῦτα] (τὰναντία· διαφέρει γὰρ πολὺ τὸ γίνεσθαι τὰδε διὰ τὰδε ἢ μετὰ τὰδε.

11 Ἔστι δὲ περιπέτεια μὲν ἢ εἰς τὸ ἐναντίον τῶν πραττομένων μεταβολή, καθάπερ εἴρηται, καὶ τοῦτο δέ, ὥσπερ λέγομεν, κατὰ τὸ εἶκός τ' ἀναγκαῖον, ὥσπερ ἐν τῷ Οἰδίποδι ἐλθὼν ὡς εὐφρανῶν τὸν Οἰδίπουν καὶ 25

ἀπαλλάξων τοῦ πρὸς τὴν μητέρα φόβον, δηλώσας ὅς
 ἦν, τοῦναντίον ἐποίησεν, καὶ ἐν τῷ Λυγχεῖ ὁ μὲν
 ἀγόμενος ὡς ἀποθαιούμενος, ὁ δὲ Δαναὸς ἀκολου-
 θ[ώ]ζων ὡς ἀποκτενῶν, τὸν μὲν συνέβη ἐκ τῶν πε-
 τραγμένων ἀποθανεῖν, τὴν δὲ σωθῆναι. ἀναγνώρισις
 30 δέ, | ὥσπερ καὶ τοῦνομα σημαίνει, ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶ-
 σιν μεταβολὴ ἢ εἰς φιλίαν ἢ εἰς ἔχθραν τῶν πρὸς
 εὐτυχίαν ἢ δυστυχίαν ὀρισμένων. καλλίστη δὲ ἀνα-
 γνώρισις ὅταν ἅμα περιπέτεια γίγν[ο]ζονται, οἷον
 ἔχει ἢ ἐν τῷ Οἰδίποδι. εἰσὶ μὲν οὖν καὶ ἄλλαι ἀνα-
 35 γνώρισεις· καὶ γὰρ πρὸς ἄψυχα καὶ τὰ | τυχόντα ἔστιν
 ὡς (ὅ)περ εἴρηται συμβαίνει, καὶ εἰ πέπραγέ τις [εἰ]
 (ἢ) μὴ πέπραγεν ἔστιν ἀναγνώρισαι· ἀλλ' ἢ μάλιστα
 τοῦ μύθου καὶ ἢ μάλιστα τῆς πράξεως ἢ εἰρημένη
 ἔστιν. ἢ γὰρ τοιαύτη ἀναγνώρισις καὶ περιπέτεια ἢ
 4 ἔλεον ἔξει | ἢ φόβον, [οἷον] (οἷων) πράξεων ἢ τραγω-
 δία μίμησις ὑπόκειται, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀτυχεῖν καὶ τὸ
 εὐτυχεῖν ἐπὶ τῶν τοιούτων συμβήσεται. ἐπε[ι](ὲ) δὲ ἢ
 ἀναγνώρισις τινῶν ἔστιν ἀναγνώρισις, αἶ μὲν θαιέρον
 5 πρὸς τὸν ἕτερον μόνον, ὅταν ἢ δῆλος ἕτερος | τίς ἔστιν,
 οἷον δ' ἀμφοτέρους δεῖ ἀναγνώρισαι, οἷον ἢ μὲν Ἰφι-
 γένεια τῷ Ὀρέστη ἀνεγνώρισθη ἐκ τῆς πέμψεως τῆς
 ἐπιστολῆς, ἐκείνῳ δὲ πρὸς τὴν Ἰφιγένειαν ἄλλης ἔδει
 ἀναγνώρισεως.

ὁμοῦ μὲν οὖν τοῦ μύθου μέρη περὶ ταῦτ' ἔστι,
 10 περιπέτεια | καὶ ἀναγνώρισις, τρίτον δὲ πάθος. τοῦ-
 των δὲ περιπέτεια μὲν καὶ ἀναγνώρισις (τί ἔστιν) εἴ-
 ρηται, πάθος δ' ἔστι πρᾶξις φθαρτικὴ ἢ ὀδυνηρά,
 οἷον [ὅ]τι (οἷ)τε ἐν τῷ φανερωθῆ θύνατοι καὶ αἶ πε-
 ριωδυνίαι καὶ τρώσεις καὶ ὅσα τοιαῦτα.

[Μέρη δὲ τραγωδίας, οἷς μὲν ὡς εἶδεσι δεῖ χρῆ- 12
 15 σθαι, πρότερον εἵλομεν· κατὰ δὲ τὸ ποσόν, καὶ εἰς
 ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα, τάδε ἔστι, πρόλογος ἐπεισό-
 διον ἔξοδος χορικόν, καὶ τούτων τὸ μὲν πάροδος τὸ
 δὲ σιάσιμον, κοινὰ μὲν ἀπάντων ταῦτα, ἴδια δὲ τὰ
 ἀπὸ τῆς σκητῆς καὶ κόμμοι. ἔστι δὲ πρόλογος μὲν
 20 μέρος ὅλον τραγωδίας τὸ πρὸ χοροῦ | παρόδον, ἐπ-

εισόδιον δὲ μέρος ὅλον τραγωδίας τὸ μεταξὺ ὅλων χο-
ρικῶν μελῶν, ἔξοδος δὲ μέρος ὅλον τραγωδίας μεθ' ὃ
οὐκ ἔστι χοροῦ μέλος, χορικοῦ δὲ πάροδος μὲν ἢ
πρώτη λέξις ὅλον χοροῦ, στάσιμον δὲ μέλος χοροῦ τὸ
ἄνευ ἀναπαίστου καὶ τροχαίου, κόμμος δὲ θρήνος
κοιῶς χοροῦ καὶ ἀπὸ | σκηνῆς. μέρη δὲ τραγωδίας, 25
οἷς μὲν δεῖ χρῆσθαι, πρότερον εἵπαμεν, κατὰ δὲ τὸ
ποσὸν καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα, ταῦτ' ἔστιν.]

- 13 [Ως] (Ων) δὲ δεῖ στοχάζεσθαι καὶ ἃ δεῖ εὐλα-
βεῖσθαι συνιστάντας τοῖς μύθοις, καὶ πόθεν ἔσται τὸ
τῆς τραγωδίας ἔργον, ἐφεξῆς ἂν εἴη λεκτέον τοῖς νῦν 30
εἰρημένοις. ἐπειδὴ οὖν δεῖ τὴν σύνθεσιν εἶναι τῆς
καλλίστης τραγωδίας μὴ ἀπλῆν ἀλλὰ πεπλεγμένην, καὶ
ταύτην φοβερῶν καὶ ἔλκεινῶν εἶναι μιμητικὴν, τοῦτο
γὰρ ἴδιον τῆς τοιαύτης μιμήσεώς ἐστιν, πρῶτον μὲν
δῆλον ὅτι οὔτε τοῖς ἐπικεικῆς ἄνδρας δεῖ μεταβάλλον- 35
τας φαίνεσθαι ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν, οὐ γὰρ φο-
βερόν οὐδὲ ἔλκειν τούτο ἀλλὰ μιαιρόν ἐστιν· οὔτε
τοῖς μοχθηροῖς ἐξ ἀτυχίας εἰς εὐτυχίαν, ἀτραγωδότα-
τον γὰρ τοῦτ' ἔστι πάντων, οὐδὲν γὰρ ἔχει ὢν δεῖ,
οὔτε γὰρ φιλάνθρωπον οὔτε ἔλκειν οὔτε φοβερόν 1453
ἐστιν· . . . οἷδ' [αὐτὸ] (αὐτὸν) σφόδρα πονηρόν
ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταλίττειν, τὸ μὲν γὰρ
φιλάνθρωπον ἔχει ἂν ἢ τοιαύτη σύστασις, ἀλλ' οὔτε
ἔλεον οὔτε φόβον, ὃ μὲν γὰρ περὶ τὸν ἀντίξιον ἐστι
δυστυχοῦντα, ὃ δὲ περὶ τὸν ὅμοιον, ἔλεος μὲν περὶ 5
τὸν ἀντίξιον, φόβος δὲ περὶ τὸν ὅμοιον, ὥστε οὔτε
ἔλκειν οὔτε φοβερόν ἐστὶ τὸ συμβαῖνον. ὃ μεταξὺ
ἄρα τούτων λοιπός. ἔστι δὲ τοιοῦτος ὁ μῆτε ἀρετῇ
διαφέρων καὶ δικαιοσύνη, μῆτε διὰ κακίαν καὶ μοχθη-
ρίαν μεταβάλλον εἰς τὴν δυστυχίαν ἀλλὰ δι' ἡμαρτίαν 10
τινά, τῶν ἐν μεγάλῃ δόξῃ ὄντων καὶ εὐτυχία, οἷον
(Οἰδίπους καὶ Θυέστης καὶ οἱ ἐκ τῶν τοιούτων γε-
νῶν ἐπιφανεῖς ἄνδρες. ἀνάγκη ἄρα τὸν καλῶς ἔχοντα
μῦθον ἀτλοῦν εἶναι μᾶλλον, ἢ διτλοῦν, ὥστερ' τινὲς
φασιν, καὶ μεταβάλλειν οὐκ εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας
ἀλλὰ τοῖναντίον, ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν, μὴ διὰ 15
μοχθηρίαν ἀλλὰ δι' ἡμαρτίαν μεγάλην, ἢ οἷον εἴρηται,

ἢ βελτίωτος πολλοὶ ἢ χείρωτος. σημεῖον δὲ καὶ τὸ
 γιγνώμενον· πρῶτον μὲν γὰρ οἱ ποιηταὶ τοὺς μηχαν-
 15 τας μύθους ἀπηρεύθουσιν, τὴν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας
 αἱ καλλίσται τραγωδίαὶ συντίθενται, οἷον περὶ Ἀλ-
 κμαίωνα καὶ Οἰδίποιν καὶ Ὀρέστην καὶ Μελέαγρον
 καὶ Θυέστιν καὶ Τίλεστον, καὶ ὅσοις ἄλλοις συνβέβη-
 κεν ἢ ταθεῖν δεινὰ ἢ τοιῆσαι. ἡ μὲν οὖν κατὰ τὴν
 τέχνην καλλίστη τραγωδία ἐκ ταύτης τῆς συνστάσεως
 20 ἐστίν, διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκαλοῦντες τὸ αὐτὸ ἄμαρ-
 τάνουσιν, ὅτι τοῦτο δρᾷ ἐν ταῖς τραγωδίαις καὶ πολ-
 λαὶ αὐτοῦ εἰς δυστηχίαν τελευτῶσιν· τοῦτο γὰρ ἐστίν,
 ὥσπερ εἴρηται, ὁρᾶν. σημεῖον δὲ μέγιστον· ἐπεὶ γὰρ
 τῶν σκητῶν καὶ τῶν ἀγώνων τραγικώταται αἱ τοιαῦται
 φαίνονται, ἂν κατορθωθῶσιν, καὶ ὁ Εὐριπίδης, εἰ καὶ
 30 τὰ ὅλλα μὴ εὖ οἰκονομεῖ, ἀλλὰ τραγικώτατός γε τοῦ
 ποιητῶν φαίνεται. δευτέρῃ δ' ἡ πρώτη λεγυμένη ἱπὸ
 τῶν ἐστὶ σὺντάσις, [ἡ] (ἡ) διτλήν τε τὴν [σὺντάσιν]
 (μετάβασιν) ἔχουσα, καθάπερ ἡ Ὀδύσσεια, καὶ τελευ-
 τῶσαι ἐξ ἐναντίας τοῖς βελτίωσι καὶ χείρωσιν. δοκεῖ
 δὲ εἶναι πρώτη διὰ τὴν τῶν [θεάτρων] (θεατῶν?) ὁσθέ-
 35 ρειαν· ἀκολοιθοῦσι γὰρ οἱ ποιηταὶ καὶ | ἐν τῇ ποι-
 οῦντες τοῖς θεαταῖς. . . . ἔστι δὲ οὐχ αἴτιον, ἀπὸ τρα-
 γωδίας ἰδοῖν, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κομῆδίας οἰκείαν· ἐκεῖ
 γὰρ [ὅν οἱ τοὶ αὐτοὶ] ἐχθιστοὶ ὦσιν ἐν τῷ μύθῳ, οἷον
 Ὀρέστης καὶ Αἰγισθος, φίλοι γεγόμενοι ἐπὶ τελευτῇ
 ἐξέρχονται, καὶ ἀποθνήσκει οὐδείς ἱπ' οἰδεῖας.
 40 Ἔστι μὲν οὖν τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν ἐκ τῆς 14
 ὀψεως γίγνεσθαι, ἔστι δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συνστάσεως
 τὴν πραγματίων, ὅπερ ἐστὶ πρότερον καὶ ποιητοῦ ἀμεί-
 νους. δεῖ γὰρ καὶ ἄνεν τοῦ ὁρᾶν οὕτω συνεστάναι
 5 τὸν μῦθον ὥστε τὸν | ἀκούοντα τὰ πράγματα γινώμενα
 καὶ φρίττειν καὶ ἐλεεῖν ἐκ τῶν συμβαινόντων· ἅπερ
 ἂν πᾶσι τις ἀκούων τὸν τοῦ Οἰδίποιν μῦθον. τὸ δὲ
 διὰ τῆς ὀψεως τοῦτο παρὰσκειάζειν ἀτεχνιότερον καὶ
 χαρτηγίας δεόμενον ἐστίν. οἱ δὲ μὴ τὸ φοβερὸν διὰ
 10 τῆς ὀψεως ἀλλὰ τὸ τερατιῶδες μόνοι παρὰσκειάζοντες
 οὐδὲν τραγωδίᾳ κοινοιοῦσιν, οὐ γὰρ πᾶσαν δεῖ ζητεῖν
 ἰδοῖν ἀπὸ τραγωδίας, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν. ἐπεὶ δὲ τὴν

ἀπὸ ἐλέον καὶ φόβον διὰ μιμήσεως δεῖ ἰδονὴν παρα-
 σκευάζειν τὸν ποιητὴν, φανερόν ὡς τοῦτο ἐν τοῖς πρά-
 γμασιν ἐμποιεῖται. ποῖα οὖν δεῖνὰ ἢ ποῖα οὐκ ἐστὶν
 φαίνεται τῶν | συμπιπτόντων, λάβωμεν. ἀνάγκη δὲ 15
 ἢ φίλων εἶναι πρὸς ἀλλήλοις τὰς τοιαύτας πράξεις ἢ
 ἐχθρῶν ἢ μηδετέρων. ἂν μὲν οὖν ἐχθρὸς ἐχθρὸν,
 οὐδὲν (φοβερόν οὐδ') ἐλκεῖν οὔτε ποιῶν οὔτε μέλ-
 λων, πλὴν καὶ αἰὶνὸν τὸ πάθος· οὐδ' ἂν μηδετέρους
 ἔχοντες. ὅταν δ' ἐν ταῖς φιλίαις ἐγγένηται τὸ πάθος, 20
 οἷον [εἰ] (εἰ) ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἢ υἱὸς πατέρα ἢ μήτηρ
 υἱὸν ἢ υἱὸς μητέρα ἀποκτείνει ἢ μέλλει ἢ τι ἄλλο
 τοιοῦτον [δραῖ] (δραῖ), ταῦτα ζητητέον. τοὺς μὲν οὖν
 παρελημμένους μύθοις λύειν οἶκ' ἔστιν, λέγω δὲ οἷον
 τὴν Κλυταιμνήστραν ἀποθανοῦσαν ὑπὸ τοῦ Ὀρέστοι
 καὶ τὴν Ἐριφίλην ὑπὸ τοῦ Ἀλκμαίωνος· αὐτὸν δὲ 25
 εὐρίσκειν δεῖ, καὶ τοῖς παραδεδομένοις χρῆσθαι καλῶς.
 τὸ δὲ καλῶς τί λέγουμεν, εἵπωμεν σαφέστερον. ἔστι
 μὲν γὰρ οἷτω γίνεσθαι τὴν πράξιν ὥστερ' οἱ παλαιοὶ
 ἐποιοῦν εἰδότες καὶ γινώσκοντας, καθάπερ καὶ Εὐρι-
 πίδης ἐποίησεν ἀποκτείνουσαν τοὺς παῖδας τὴν Μή-
 δειαν· ἔστι δὲ πράξαι μὲν, ἀγνοοῦντας δὲ πράξαι τὸ 30
 δεῖνόν, εἰδ' ἴστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φιλίαν, ὥστερ'
 ὁ Σοφοκλῆους Οἰδίποϊς, τοῦτο μὲν οὖν ἔξω τοῦ δρά-
 ματος. ἐν δ' αὖτ' τῇ τραγωδίᾳ, οἷον ὁ Ἀλκμαίων ὁ
 Ἀσιδάμαντος ἢ ὁ Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματίᾳ
 Ὀδυσσεῖ. ἔτι δὲ τρίτον παρὰ ταῦτα τὸν μέλλοντα 35
 ποιῆν τι τῶν ἀνηκέστων δι' ἄγνοια ἀναγνωρίσαι πρὶν
 ποιῆσαι. καὶ παρὰ ταῦτα οἶκ' ἔστιν ἄλλως· ἢ γὰρ
 πράξαι ἀνάγκη ἢ μή, καὶ εἰδότες ἢ μὴ εἰδότες, τον-
 τῶν δὲ τὸ μὲν γινώσκειν μέλλῃσαι καὶ μὴ πράξαι
 χεῖριστον, τό τε γὰρ νιαρόν ἔχει, καὶ οὐ τραγικόν,
 ἀπαθὲς γάρ, διόπερ οὐδεὶς ποιεῖ ὁμοίως, εἰ μὴ ὅλι- 1454
 γόκις, οἷον ἐν Ἀντιγόρῃ τὸν Κρέοντα ὁ Ἀμίων. τὸ δὲ
 πράξαι δεῖτερον, βέλτιον δὲ τὸ ἀγνοοῦντα μὲν πρά-
 ξαι, πράξαιτα δὲ ἀναγνωρίσαι, τό τε γὰρ νιαρόν οἱ
 πρόσθεστι, καὶ ἢ ἀναγνώρισις ἐκπληκτικόν. κράτιστον
 δὲ | τὸ τελευταῖον, λέγω δὲ οἷον ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἢ 5
 Μερόπῃ μέλλει τὸν υἱὸν ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ

οὐ ἀλλ' ἀνεγνώρισεν, καὶ ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἢ ἀδελφῇ
τὸν ἀδελφόν, καὶ ἐν τῇ Ἑλλῇ ὁ εὐὸς τὴν μητέρα ἐκ-
διδόσαι μέλλων ἀνεγνώρισεν, διὰ γὰρ τοῦτο, ὅπερ
10 κάλῃ εἴρηται, οὐ περὶ πολλὰ | γένη αἰ τραγῳδίαί εἰσιν.
ζητοῦντες γὰρ οἷκ ἀπὸ τέχνης ἀλλ' ὁπὸ τύχης εἶρον
τὸ τοιοῦτον παρὰσχειάζειν ἐν τοῖς μύθοις· ἀναγκά-
ζονται οὖν ἐπὶ ταῖτας τὼς οἰκίας ἀπαντᾶν ὅσαις τὰ
τοιαῦτα συμβέβηκε πάθῃ.

περὶ μὲν οἷν τῆς τῶν πραγμάτων συνστάσεως, καὶ
15 ποῖους τινὰς εἶναι δεῖ τοῖς μύθους, εἴρηται ἱκανῶς.

Περὶ δὲ τὸ ἴδιον τέταρτά ἐστιν ὧν δεῖ στοχάζε- 15
σθαι. ἐν μὲν καὶ πρῶτον ὅπως χρησιτὴ ἴ. ἔξει δὲ
ἴθος μὲν εἶναι, ὥσπερ ἐλέχθη, ποιῆσαντερον ὁ λόγος
ἢ ἢ πρᾶξις προαίρεσιν (ποιάν) τινα [ἴ] (εἶναι), χρη-
20 σιόν δὲ εἶναι χρησιτὴν. ἔστι δὲ ἐν εἰσιστῶ γενεῇ· καὶ
γὰρ γινί· ἔστι χρησιτὴ καὶ δοῦλος· καίτοι γε ἴσως τοῦ-
τοι τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δὲ ὅλως θαυρόν ἐστιν. δεύτε-
ρον δὲ τὰ ἀρμύττοια· ἔστι γὰρ ἀνδρείοι μὲν τ[ὸ] ἴθος,
ὡλ' οἷχ' ἀρμύττον γυναικί [τῷ] 'ιὸ, ἀνδρείαν ἢ δεινὴν
25 εἶναι. τρίτον δὲ τὸ ὀνοιον· τοῦτο γὰρ ἕτερον τοῦ
χρησιόν τὸ ἴθος καὶ ἀρμύττον ποιῆσαι, ὥσπερ εἴρηται.
τέταρτον δὲ τὸ ὀναλόν· καὶ γὰρ ἀνώμαλός τις ἴ· ὁ
τὴν μίμησιν παρέχων καὶ τοιοῦτον ἴθος ἵποτιθεῖς,
ὅπως ὀναλῶς ἀνώμαλον δεῖ εἶναι. ἔστι δὲ παρὰδειγμα
ποιηρίας μὲν ἴθους μὴ ἀναγκαῖον οἶον ὁ Μειέλαος
30 ὁ ἐν τῷ Ὀρέστῃ, τοῦ δὲ ἀπρετοῦς καὶ μὴ ἀρμύττον-
τος ὁ τε Θρήτος Ὀδισσέως ἐν τῇ Σκίλλῃ καὶ ἢ τῆς
Μελανίππης ῥήσις, τοῦ δὲ ἀνωμαλίου ἢ ἐν Ἀγλίδι
Ἰφιγένεια· οὐδὲν γὰρ ἔοικεν ἢ ἱκετεῖονσα τῇ ἱστέῳ.
χρή δὲ καὶ ἐν τοῖς ἴθεσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ τῶν πρα-
γμάτων συνστάσει, αἰεὶ ζητεῖν ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἢ τὸ
35 εἶκός, ὥστε τὸν τοιοῦτον τὰ τοιαῦτα λέγειν ἢ πρᾶτ-
τειν [ἴ] ἢ, ἀναγκαῖον ἢ εἶκός, καὶ τοῦτο μεία τοῦτο
γίνεσθαι [ἴ] ἢ, ἀναγκαῖον ἢ εἶκός. θαυρόν οἷν ὅτι
40 καὶ τὰς λύσεις τῶν μύθων ἐξ αἰτοῦ δεῖ τοῦ μύθου
(καὶ τῶν ἴθων?) συμβαίνειν, καὶ μὴ ὥσπερ ἐν τῇ Μη-
δεῖᾳ ἀπὸ μηχανῆς, καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι τὰ περὶ τὸν
[ἀτλοῖ] (ἀτότλοιν)· ἀλλὰ μηχανῇ χρησιτέον ἐπὶ τὰ

ἔξω τοῦ δράματος ἢ ὅσα πρὸ τοῦ γέγονεν, ἃ οἷχ οἶόν
 τε ἄνθρωπον εἰδέναι, ἢ ὅσα ὕστερον, ἃ δεῖται προ- 5
 αγορεύσειν, καὶ ἀγγελίας, αἵτινα γὰρ ἀποδίδουεν τοῖς
 θεοῖς ὁρᾶν· ἄλογον δὲ μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς τραγῳμασιν,
 εἰ δὲ μή, ἔξω τῆς τραγωδίας, οἷον [τῷ] <τῷ> ἐν τῷ
 Οἰδίποδι [τοῦ] <τῷ> Σοφοκλέους. — ἔτι δὲ μίμησις
 ἐστὶν ἢ τραγωδία βελτιόνων (τῇ καὶ) ἡμᾶς, δεῖ μιμεῖ-
 σθαι τοῖς ἀγαθοῖς εἰκονογραφοῖς· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι 10
 ἀποδιδόντες τὴν [ιδίαν] <οἰκείαν> μορφὴν, ὁμοίους ποι-
 οῦντες καλλίους γράφουσιν· οὕτω καὶ τὸν τοιότην μι-
 μοίμετον καὶ ὀργίλους καὶ ῥαθυμούς καὶ πᾶν τὰ
 τοιαῦτα ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἡδῶν, τοιοῦτους ὄντας ἐν-
 ειχεῖς ποιεῖν, <οἷον> παραδείγματα σκληρότητος [οἷον]
 τὸν Ἀχιλλεῦ Ἀγάθων καὶ Ὀμηρος. 15

ταῦτα [δὲ] <δεῖ, διατηρεῖν, καὶ πρὸς τοῦτοις τὰ[ς?]>
 παρὰ τὰς ἐξ ἀναγκῆς ἀκολουθοῦσας αἰσθήσεις τῇ τοι-
 ητικῇ· καὶ γὰρ καὶ αἰτὰς ἐστὶν ἁμαρτάνειν πολλῶν.
 εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις λόγοις
 ἱκανῶς.

- 16 Ἀναγνωρίσις δὲ τί μὲν ἐστὶν, εἴρηται πρότερον·
 εἶδη | δὲ ἀναγνωρίσεως, πρώτη μὲν ἢ ἀτεχνολογία, καὶ 20
 ἢ πλείστη χρῶνται δι' ἀπορίαν, [τῇ] <τῇ> διὰ τῶν ση-
 μέων. τοῦτων δὲ τὰ μὲν σύμμετρα, οἷον

λόγχην ἢν φοροῖσι Γηγειεῖς

ἢ ἀστέρο[α]κεος οἶον ἐν τῷ Θυέστη Λαοκίῳ, τὰ δὲ ἐπὶ
 κίττα, καὶ τούτων τὰ μὲν ἐν τῷ σῶματι, οἷον οὐλαί,
 τὰ δὲ ἐκτός, τὰ περι[δέο]ρ[ε]λαια, καὶ οἷον, ἐν τῇ Τι. 25
 ροῦ διὰ τῆς σκάφης. ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτοις χρῆσθαι ἢ
 βέλτιον ἢ χεῖρον, οἷον Ὀδυσσεὺς διὰ τῆς οἰλῆς ἄλλω,
 ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς τροφῆς καὶ ἄλλως ὑπὸ τῶν σι-
 βοτῶν· εἰσὶ γὰρ αἱ μὲν πίστεως ἕνεκα ἀτεχνότεραι,
 καὶ αἱ τοιαῦται πῦσαι, αἱ δὲ ἐκ περιπετείας, ὥσπερ 30
 ἢ ἐν τοῖς Νίπτροις, βελτίους, δεύτεραι δὲ αἱ πεποιη-
 μέναι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, διὰ ἄτεχοι· οἷον Ὀρέστης
 ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἀνεγνώρισεν ὅτι Ὀρέστης· ἐκείνη
 μὲν γὰρ διὰ τῆς ἐπιστολῆς, ἐκεῖνος δὲ αὐτὸς λέγει, ἃ
 βοῦλεται ὁ ποιητής, ἀλλ' | οὐχ ὁ μῦθος. [δὲ] <οἷον> 35
 καὶ ἐγγὺς τῆς εἰρημένης ἁμαρτίας ἐστίν, ἐξῆν γὰρ ἂν

ἔνια καὶ ἐνεργεῖν. καὶ ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεῖ ἡ
 τις κερκίδος φωνή. [ἦτοι τῇ] ὅς τριτὴ δὲ, διὰ μνή-
 1455 μης, τῷ αἰσθῆσθαι τι ἰδόντα, ὅσπερ ἡ ἐν Λιπυρίοις
 [τῇς] (τοῖς) Δικαιογένοισι, ἰδὼν γὰρ τὴν γεραφίαν ἔκλαι-
 σεν, καὶ ἡ ἐν Ἀλκίνοισι ἀπολογίῳ, ἀκούων γὰρ τοῦ
 κιθαριστοῦ καὶ μνηστῆρος ἐδάκρυσεν· ὅθεν ἀνεγρο-
 σθῆσαι. τετάρτη δὲ ἡ ἐκ συλλογισμοῦ, οἷον ἐν Α[λ]ο-
 1460 γήροισι, ὅτι ὁμοίως τις ἐλίλιθεν, ὁμοίως δὲ οὐθὲν
 ἀλλ' ἢ ὁ Ὀρέστης· οὕτως ἄρα ἐλίλιθεν. καὶ ἡ Πο-
 λυεῖδοι[s] τοῦ σοφιστοῦ περὶ τῆς Ἰσχυειείας· εἰκὸς
 γὰρ τὸν Ὀρέστην συλλογίσασθαι ὅτι ἡ τ' ἀδελφὴ ἐτίθη
 καὶ αὐτῷ συμβαίνει θῆσθαι. καὶ ἐν τῷ Θεοδόκτειν
 1465 Τιθεῖ, ὅτι ἐλθὼν ὡς εἰρήσον τιὸν αὐτὸς ἀπόλλυται.
 καὶ ἡ ἐν τοῖς Φιλελδαῖς· ἰδοῦσαι γὰρ τὸν τόπον συν-
 ελογίσαντο τῇ εἰσηκούειν, ὅτι ἐν τούτῳ εἰσακτοῖς ἀπο-
 θαιεῖν αὐταῖς· καὶ γὰρ ἐξετέθρυσαν ἐνταῖθα. ἔστι δὲ τις
 καὶ συνθετὴ ἐκ παραλογισμοῦ τοῖ [θεαῖροι] (θύερον),
 οἷον ἐν τῷ Ὀδισσεῖ τῷ ψευδαγγέλῳ· τὸ μὲν γὰρ τὸ τῶρον
 1470 ἐξη γινώσκεισθαι ὁ οἶχ' ἐωράκει, τὸ δέ, ὡς [δι'] (δι')
 ἐκείνου ἀναγνωρισθῆναι διὰ τοῖτοι, [ποιῆσαι] (ἐποιῆσε)
 παραλογισμῶν. πασῶν δὲ βελτίστη ἀναγνωρισις ἡ ἐξ
 αὐτῶν τῶν πραγμάτων, τῆς ἐκπλίξεως γιγισμένης δι'
 εἰκί[ν]τοι, οἷον [ὁ] ἐν τῷ Σοφοκλέους Οἰδίποδι καὶ
 1475 τῇ Ἰσχυειείᾳ· εἰκὸς γὰρ βούλεσθαι ἐπιθεῖναι γραμ-
 ματα, αἱ γὰρ τοιαῦται μύται ἄντι τῶν πεποιημένων
 (καὶ) σημείων καὶ [δέξεων] (δεραίων). δεύτεραι δὲ αἱ ἐκ
 συλλογισμοῦ.

1480 Ἰεῖ δὲ τοὺς μύθοις συνιστάναι καὶ τῇ λέξει συν- 17
 1485 ατεργάζεσθαι ὅτι μάλιστα πρὸ ὁμμάτων μεθέμενον·
 οὕτω γὰρ ἂν ἐν[ε]ργεστάτα [ὁ] ὁρᾶν, ὅσπερ παρ'
 1490 αὐτοῖς γινώμενος τοῖς πραιτομέτοις, εἰρήσχοι τὸ
 πρέπον, καὶ [ἵκιστι] (ἵκιστ' ἂν) λαμβάνοι[το] τὰ ἐπε-
 ραιτία. σημείον δὲ τοῖτον ὁ [ἐπιτιμῆ τῇ] (ἐπετιμῆτο)
 Καρκίνῳ· ὁ γὰρ Ἀμφικράτος ἐξ ἱεροῦ [ἂν εἴη] (ἀνέη),
 ὃ μὴ ὁρῶντα τὸν θεα[πο]ποιητὴν ἐλάνθανεν, ἐπὶ δὲ τῆς
 σχιτῆς ἐξέπεσε, δεσχερανάτιων τοῖτο τῶν θεαίων.
 1495 ὅσα δὲ δυνατόν, καὶ τοῖς [σχ] (παθήμασι) συναπεργα-
 ζόμενοι. πιθανότατοι γὰρ ἀπὸ τῆς αἰτίας φήσεως οἱ

ἐν τοῖς πάθεσιν εἶσι, καὶ χειμαίνει ὁ χειμαζόμενος
 καὶ χαλεπαίνει ὁ ὀργιζόμενος ἀληθινώτατα. διὸ εὐφρ-
 οῦς ἢ ποιητικὴ ἐστὶν ἢ μιμητικὴ· τούτων γὰρ οἱ μὲν
 εὐπλαστοὶ οἱ δὲ ἐξειαστικοὶ εἰσιν. τοί[το]ν τε λό-
 γον [καὶ] τοὺς πεποιημένους δεῖ καὶ αὐτὸν ποιῶντα
 ἐκτίθεσθαι καθόλου, εἴθ' οὕτως ἐπεισοδ[ί]οι[σι] (ἴσιν) καὶ
 [περι]παρατεῖν. λέγω δὲ οὕτως ἂν θεωρεῖσθαι τὸ
 καθόλου, οἷον τῆς Ἰφιγείας. τιθείσης τιὸς κόρης
 καὶ ἀφανισθείσης ἀδύλως τοῖς θίσασιν, ἰδρυνθεί-
 σης δὲ εἰς ἄλλην χώραν, ἐν ᾗ τόμος ἦν τοὺς
 ξείνοις θίειν τῇ θεῷ, ταύτην ἔσχε τὴν ἱερὰ σύνε-
 χρύν· ὁ ἴστερον τῇ ἀδελφῇ σιγῇ ἐλθεῖν τῆς ἱερείας.
 [τόδε] (τό δὲ) [ὅτι ἀνείλεν ὁ θεὸς] διὰ [τινὰ] (τίνα)
 αἰτίαν, ἔξω τοῦ καθόλου (— ὅτι ἀνείλεν ὁ θεὸς) ἐλθεῖν
 ἐκεῖ, — καὶ ἐφ' ὃ τι δέ, ἔξω τοῦ μύθου, ἐλθὼν δὲ
 καὶ ληφθεὶς θίεσθαι μέλλων ἀνεγνώρισεν, εἴθ' ὥς
 Εἴρι τίδης εἴθ' ὥς Πολύειδος ἐποίησεν, κατὰ τὸ εἰκὸς¹⁰
 εἰπὼν ὅτι οὐκ ἄρα μόνον τὴν ἀδελφὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
 ἔδει τεθῆναι· καὶ ἐντεῦθεν ἡ σωτηρία. μετὰ ταῦτα
 δὲ ἴδῃ ὑποθέντα τα ἀνόμενα ἐπεισοδιοῦν, ὅπως δὲ
 ἔστιαι οἴκετα τὰ ἐπεισόδια (σκοτεῖν), οἷον ἐν τῇ Ὀρέ-
 στη ἡ μανία δι' ἧς ἐλίφθη, καὶ ἡ σωτηρία διὰ τῆς¹⁵
 καθόρσεως. ἐν μὲν οὖν τοῖς [ἄρ]κδράγμασι τὰ ἐπεισό-
 δια σίντομα, ἡ δ' ἐποποιία τοῖσις μηχανεῖται. τῆς
 γὰρ Ὀδυσσεΐας μ[α]κροῦς ὁ λόγος ἐστίν· ἀποδημοῦν-
 τός τις πολλὰ καὶ παρασυναιτομένον ὑπὸ τοῦ
 Ποσειδῶνος καὶ μόνον ὄντος, [ἐπεὶ] (ἐτι) δὲ τῶν οἴκοι
 οὕτως ἐχόντων ὥστε τὰ χρήματα ὑπὸ μνηστήρων ἀνα-²⁰
 λίσκεσθαι καὶ τὸν νῆον ἐπιβουλεύεσθαι, αὐτὸς [δὲ] (δὴ)
 ἀγκνείται χειμασθεὶς, καὶ ἀναγνωρίσας [τινὰς] (τίς)
 αἰτός, ἐπιθέμενος αἰτός μὲν ἐσώθη, τοὺς δ' ἐχθροὺς
 διέσθαιρεν. τὸ μὲν οὖν ἴδιον τοῦτο, τὰ δ' ἄλλα ἐπεισόδια.
¹⁸ Ἔστι δὲ πάσις τραγωδίας τὸ μὲν θέσις τὸ δὲ λύ-
 σις, τὰ μὲν ἔξωθεν (πολλίκις) καὶ ἔναι τῶν ἔσωθεν²⁵
 [πολλάκις] ἢ θέσις, τὸ δὲ λοιπὸν ἢ λύσις. λέγω δὲ θέ-
 σιν μὲν εἶναι τὴν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τούτου τοῦ μέρους
 ὃ ἔσχατόν ἐστιν, ἐξ οὗ μεταβαίνειν εἰς εὐτυχίαν (ἐκ
 δυστυχίας συμβαίνει ἢ εἰς δυστυχίαν ἐξ εὐτυχίας), λίσιν

δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς μεταβάσεως μέχρι τέλους, 30
 οὔσπερ ἐν τῷ Ἀνέγκει τῷ Θεοδέκτῳ | δέσις μὲν τὰ
 τε προτετραγυῖα καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις καὶ πάλιν
 ἡ αὐτῶν δὴ ἀπαγωγὴ, λύσις δ' ἡ ἀπὸ τῆς αἰτιάσεως
 τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ τέλους.

τραγωδίας δὲ εἶδη εἰσὶ τέσσαρα· τοσαῦτα γὰρ καὶ
 [τὰ μέρη] τοῦ μύθου, ἐλέχθη· ἡ μὲν πεπλεγμένη, ἡ
 τὸ ὅλον ἐστὶ περιπέτεια καὶ ἀγνώρισις· ἡ δὲ παιδι-
 1456 κική, οἷον οἱ τε Αἴαντες καὶ οἱ Ἰξίονες· ἡ δὲ ἰδυική,
 οἷον αἱ Φθιώτιδες καὶ ὁ Πηλεΐς· τὸ δὲ τέταρτον (ἡ
 ἀτλή, οἷον . . . παρέκβασις δὲ ἡ τερατοΐδ[ο]ς, οἷον
 αἱ τε Φουκίδες καὶ Προμηθεΐς καὶ ὅσα ἐν Αἰδου.
 μάλιστα μὲν οὖν ἅπαντα δεῖ πειρᾶσθαι ἔχειν, εἰ δὲ
 5 μί, τὰ μέγιστα καὶ πλεῖστα, ἄλλως [γ]ίγῃ καὶ ὥς τῶν
 σινοφαντοῦσι τοῖς ποιηταῖς· γεγνηότων γὰρ καθ' ἕκα-
 στον μέρος ἀγαθῶν ποιητῶν, [ἕκαστον] (ἕκαστον) τοῦ
 ἰδίου ἀγαθοῦ ἀξιοῦσι τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν.

δίκαιον δὲ καὶ τραγωδίαν ἄλλην καὶ τὴν αὐτὴν
 λέγειν οὐδ' ἐν[κρίν] ἴσως (ὥς) τῷ μύθῳ, τοῦτο δέ, ὡς
 10 ἡ αὐτὴ πλοκή καὶ λύσις. πολλοὶ δὲ πλέξαντες εὖ λύ-
 ουνσι κακῶς· δεῖ δὲ ἄμφω αἰεὶ χρ[ο]νολογεῖσθαι.

χρὴ δέ, ὅπερ εἴρηται πολλάκις, μεμνήσθαι καὶ μὴ
 ποιεῖν ἐποποιικὸν σίστημα τραγωδίαν. ἐποποιικὸν
 δὲ λέγω [δὲ] τὸ πολύμυθον, οἷον εἴ τις τὸν τῆς
 Ἰλιάδος ὅλον ποιῶι μῦθον. ἔχει μὲν γὰρ διὰ
 15 τὸ μῦθος λαμβάνει τὰ μέρη τὸ πρέπον μέγεθος, ἐν |
 δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει.
 σημεῖον δέ, ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ὅλην ἐποίησαν, καὶ μὴ
 κατὰ μέρος ὥσπερ Εὐριπίδης, (ἡ) Νιόβην καὶ μὴ ὥσπερ
 Αἰσχύλος, ἡ ἐκπίπτουσιν ἡ κακῶς ἀγωνίζονται, ἐπεὶ
 καὶ Ἀγάθων ἐξέλεσεν ἐν τούτῳ μόνον· ἐν δὲ ταῖς
 20 περιτετείαις καὶ ἐν τοῖς | ἄτλοις πράγμασι σιοχάζονται
 ὧν βοῖλονται θαιμιστῶς, τραγικὸν γὰρ τοῦτο καὶ φιλ-
 αίνθροπον· ἔστι δὲ τοῦτο ὅταν ὁ σοφὸς μὲν (ὦν)
 μετὰ πονηρίας (δὲ) ἐξαπαιτηθῇ, ὥσπερ Σίσυφος, καὶ ὁ
 ἀνδρείως μὲν ὁδίκος δὲ ἡττηθῇ. ἔστι δὲ τοῦτο εἰκὼς
 25 ὥσπερ Ἀγάθων λέγει· εἰκὼς γὰρ γίνεσθαι πολλὰ | καὶ
 παρὰ τὸ εἰκὼς. καὶ τὸν χορὸν δὲ εἶνα δεῖ ὑπολαβεῖν

τῶν ἱποκριτῶν, καὶ μᾶλλον εἶναι τοῦ ὅλου, καὶ συν-
αγωνίζεσθαι μὴ ὥσπερ Εὐριπίδῃ ἀλλ' ὥσπερ Σοφοκλεῖ.
τοῖς δὲ λοιποῖς τὰ [δε] ἡδόμενα τοῖς μᾶλλον τοῦ μί-
θου ἢ ἄλλης τραγωδίας ἐστίν· διὰ ἑμβόλημα ἡδονῶν,
πρώτον ἄρξαντος Ἀγάθου τοῦ τοιοῦτον, καίτοι τί 30
διαφέρει ἢ ἑμβόλημα ἡδεῖν ἢ εἰ ῥῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς
ἄλλο ἀρνούται ἢ ἐπεισώδισι ὅλον;

- 19 Περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἴδι εἴρηται, λοιπὸν δὲ
περὶ λέξεως ἢ] (καὶ) διανοίας εἰπεῖν. τὰ μὲν οὖν
περὶ τὴν διάνοιαν εἰ τοῖς περὶ ῥητορικῆς κείσθω· 35
τοῦτο γὰρ ἴδιον μᾶλλον ἐκείνης τῆς μεθόδου. ἔστι
δὲ κατὰ τὴν διάνοιαν ταῦτα, ὅσα ὑπὸ τοῦ λόγου δεῖ
παρασκευασθῆναι. μέρη δὲ τούτων τὸ τε αἰσθητικόν
καὶ τὸ λένειν καὶ τὸ τίθῃ παρασκευάζειν, οἷον ἢ
ἔλεος ἢ φόβος ἢ ὀργὴ καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ ἔτι μέ-
γεθος καὶ μικρότης[ς]. ὁ δὲ ὅτι καὶ [ἐν] τοῖς
πράγμασι ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν [εἰ]δεῖν δεῖ χρῆσθαι, ὅταν
ἢ ἔλεεινὰ ἢ δεινὰ ἢ μεγάλα ἢ εἰκότα [δ' ἢ] (δέξ) παρα-
σκευάζειν. πλὴν τοσούτον διαφέρει, ὅτι τὰ μὲν δεῖ 5
φαίνεσθαι αἰεὶ διδασκαλίας, τὰ δὲ ἐν τῷ λόγῳ ἰπὸ
τοῦ λέγοντος παρασκευάζεσθαι καὶ παρὰ τὸν λόγον
γίγνεσθαι· τί γὰρ ἂν εἴη τοῦ λέγοντος ἔργον, εἰ γὰρ
τοῦτο [ἴδεα] (ἴδι) καὶ μὴ διὰ τὸν λόγον;

τῶν δὲ περὶ τὴν λέξιν ἔν μὲν ἐστὶν εἶδος θεωρίας
τὰ σχήματα τῆς λέξεως, ἃ ἐστὶν εἰδέσθαι τῆς ἱποκρι- 10
τικῆς καὶ τοῦ τὴν τοιαύτην ἔχοντος ἀρχιτεκτονικῆς,
οἷον τί ἐντολή καὶ τί εὐχή καὶ δαίγνις καὶ ἀπειλή
καὶ ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτοι.
παρὰ γὰρ τὴν τοιούτων γινώσκει ἢ ἀγνοῖα· οὐδὲν εἰς τὴν
ποιητικὴν ἐπιτήρημα γέρεται, ὅτι καὶ ἄξιον σπουδῆς, 15
τί γὰρ ἂν τις ἱπολάβοι ἡμαρτῆσθαι ἢ Πρωταγόρας
ἐτιμῶν, ὅτι εἴχεσθαι οἰόμενος ἐπιτάττει εἰπὼν

ἢ μὴν αἰεὶ θεά;

τὸ γὰρ κελεῖναι, φησί, ποιεῖν τι ἢ μὴ ἐπιτάξις ἐστίν.
διὸ παρείσθω ὥς ἄλλης καὶ οὐ τῆς ποιητικῆς ὅν
θεώρημα.

- 20 Τῆς δὲ λέξεως ὑπόθεσις τὰδ' ἐστὶ τὰ μέρη, στοι- 20
χεῖον, συλλαβή, σίνδεσμος, ὄνομα, ῥήμα, ὀρθρον, πτώ-

σις, λόγος. στοιχείων μὲν οὖν ἐστὶ φωνὴ ἀδιαίρετος, οὐ πᾶσα δὲ ἀλλ' ἐξ ἧς πέφυκε σιγῇ γίγνεσθαι φωνή· καὶ γὰρ τῶν θηρίων εἰσὶν ἀδιαίρετοι φωναί, ὧν οἶδε-
 25 μίαν λέγω στοιχείον. ταύτης δὲ μέρος τό τε φωνῇ καὶ τὸ ἡμίφωνον καὶ ἄφωνον. ἔστι δὲ φωνῆν μὲν ἄνευ προσβολῆς ἔχον φωνήν ἀκοιστήν, οἷον τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡμίφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς ἔχον φωνήν ἀκοιστήν, οἷον τὸ Σ καὶ τὸ Ρ, ἄφωνον δὲ τὸ μετὰ προσβολῆς καὶ τὸ μὲν οὐδενίαν ἔχον φωνήν, μετὰ
 30 δὲ τῶν ἔχόντων τινὰ φωνήν γινώμεταν ἀκουστών, οἷον τὸ Γ καὶ τὸ Δ. ταῦτα δὲ διαφέρει σχήμασί τε τοῦ σήματος καὶ τόποις καὶ δασύνει καὶ ψιλύνει καὶ μήκει καὶ βραχύτητι, ἔτι δὲ ἄσύνει καὶ βαρύνει καὶ τῷ μέσῳ· περὶ ὧν καὶ ἕκαστον ἐν τοῖς μετρικοῖς προσήκει θεωρεῖν.

56 συνλαβή, δέ ἐστι φωνὴ ἄσημος, συνθετὴ ἐξ ἄφω-
 νον καὶ φωνῆν ἔχοντος· καὶ γὰρ τὸ ΓΡ ἄνευ τοῦ Α
 συνλαβή, καὶ μετὰ τοῦ Α, οἷον τὸ ΓΡΑ. ἀλλὰ καὶ
 τοῦτων θεωρεῖσαι ἵνα διαγορεύς τις μετρικῆς ἐσὶν.

1457 σύνδεσμος δέ ἐστι φωνὴ ἄσημος, ἣ οὔτε ἰ κωλύει
 οὔτε ποιεῖ φωνήν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν
 [πεφυκεῖαν] συντίθεσθαι, (πεφυκεῖα τίθεσθαι) καὶ ἐπὶ
 τῶν ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου, ἣν μὴ ὀρυσσέει ἐν
 ἀρχῇ λόγον τιθέναι καὶ ἀντίον, οἷον μὲν, ἦτοι, δέ. ἣ
 φωνὴ ἄσημος, ἣ λόγον ἀρχὴν ἢ τέλος ἢ διορισμὸν
 δηλοῖ. ἄφθρον δ' ἐστὶ φωνὴ ἄσημος, ἣ ἐκ πλειόνων
 5 μὲν φωνῶν μιᾷ, σημαντικῶν (ῶν) δέ, ποιεῖν πέφυκε[ν]
 μίαν σημαντικὴν φωνήν, [ἄφθρον δ' ἐστὶ φωνὴ ἄση-
 μος, ἣ λόγον ἀρχὴν ἢ τέλος ἢ διορισμὸν δηλοῖ.] οἷον
 τὸ [φῆ] (ἄμφι) καὶ τὸ [π.ε.ρ.] (περὶ) καὶ τὰ ἄλλα.
 [ἣ φωνὴ ἄσημος, ἣ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνήν
 μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν, πεφυκεῖα τίθε-
 10 σθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου.] ὄνομα
 δέ ἐστι φωνὴ συνθετὴ, σημαντικὴ ἄνευ χρόνου, ἣς
 μέρος οὐδέν ἐστι καὶ τὸ σημαντικόν — ἐν γὰρ τοῖς
 διηλοῖς οὐ χρώμεθα — ὡς καὶ αἰτὸ καὶ αἰτὸ σημαί-
 νον, οἷον ἐν τῷ Θεοδώρῳ τὸ δῶρον οἱ σημαίνει.
 15 ῥῆμα δὲ φωνὴ συνθετὴ, σημαντικὴ μετὰ χρόνοι, ἣς

οὐδεν μέρος σημαίνει καθ' αὐτό, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὀνομάτων· τὸ μὲν γὰρ αἰθροπὸς ἢ λευκὸν οὐ σημαίνει τὸ [πότε] (τατὲ), τὸ δὲ βαδίζειν ἢ βεβήδιχε προ(σ)- σημαίνει τὸ μὲν τὸν παρόντα χρόνον τὸ δὲ τὸν παρελθόντα. 21
 Πιῶσις δ' ἐστὶν ὀνόματος ἢ ῥήματος ἢ μὲν τὸ κατὰ (τὸ) τοίτου ἢ τοίτῳ σημαίνον καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἢ δὲ κατὰ τὸ ἐνὶ ἢ πολλοῖς, οἷον ἀνθρώποι(σιν) ἢ αἰθροποῖς, ἢ δὲ κατὰ τὰ ὑποκριτικά, οἷον κατ' ἐρωτήσιν (ἢ) ἐπίασιν· τὸ γὰρ ἐβήδισεν· ἢ [ἐ]βήδιξε! 22
 Πιῶσις ῥήματος κατὰ ταῦτα τὰ εἶδη ἐστίν. λόγος δὲ φωνῇ συνθετὴ σημαντική, ἢς ἔστι μέρη καθ' αὐτὰ σημαίνει τι· οὐ γὰρ ὅτις λόγος ἐκ ῥηματίων καὶ ὀνο- 23
 μάτων σίγκειται, οἷον ὁ τοῦ ἀνθρώπου ὀρισμός, ἀλλ' ἐνδέχεται ἄνεν ῥηματίων εἶναι λόγον, μέρος μέντοι ἀεί τι σημαῖνον ἔξει, οἷον ἐν τῷ βαδίζειν] Κλέων ὁ Κλέων, εἷς δὲ ἐστὶ λόγος διχαῖς· ἢ γὰρ ὁ ἐν σημαίνων, ἢ ὁ ἐκ πλειόνων συνδέσμι(ω)ων, οἷον ἢ Ἰλιάς μὲν συν- 30
 δέσμιος εἷς, ὁ δὲ τοῦ ἀνθρώπου [τὸ] (τῷ) ἐν σημαίνειν.
 21 Ὀνόματος δὲ εἶδη, τὸ μὲν ἀπλοῦν, ἀπλοῦν δὲ λέγω ὃ μὴ ἐκ σημανόντων σίγκειται, οἷον γῆ, τὸ δὲ διπλοῦν· τοῦτον δὲ το μὲν ἐκ σημαίνοντος καὶ ἀσήμου, — πλὴν οἷκ ἐν τῷ ὀνοματ[ος] (ι) σημαίνοντος καὶ ἀσήμου, — τὸ δὲ ἐκ σημανόντων σίγκειται. εἴη δ' ἂν καὶ τριπλοῦν καὶ τετραπλοῦν ὄνομα καὶ πολλα- 32
 πλοῦν, οἷον τὰ πολλὰ τῶν μεγαλ[ιωτῶ] (κείων, ὥς) Ἐρ- h
 μοκαὶ κόξαιθος.

ἄλλαν δὲ ὀνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ γλῶττια ἢ μεταφορὰ ἢ κόσμος ἢ πεποιημένον ἢ ἐπεκτεταμένον ἢ ὑψηλόμενον ἢ ἐξηλλαγμένον. λέγω δὲ κύριον μὲν ὃ χρῶνται ἕκαστοι, γλῶττιαν δὲ ὃ ἕτεροι, ὥστε φαιερὸν ὅτι καὶ γλῶττιαν καὶ κύριον εἶναι δυνατόν τὸ ἀπὸ, 3
 μὴ τοῖς αὐτοῖς δέ· τὸ γὰρ σίγνιον Κυπρίοις μὲν κύριοι, ἡμῖν δὲ γλῶττια. μεταφορὰ δὲ ἐστὶν ὀνόματος ἄλλοτρίου ἐπιφορὰ ἢ ἀπὸ τοῦ γένους ἐπὶ εἶδος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἶδους ἐπὶ τὸ γένος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἶδους ἐπὶ εἶδος, ἢ κατὰ τὸ ἀνάλογον. λέγω δὲ ἀπὸ γένους μὲν ἐπὶ 10
 εἶδος, οἷον

γιγῆς δὲ μοι ἴδ' ἔστηκε·

τὸν ἄρ' ὁρμεῖν ἐστὶν ἐσιάναι τι. ἄτ' εἶδοις δὲ ἐπὶ γέιοις·

[ἴδι] <ἴ δι> μυρῶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργει·

τὸ γὰρ μυρίον πολὺ ἐστίν, ὥ τιν' ἀντὶ τοῦ πολλοῦ κέχρηται. ἄτ' εἶδον δὲ ἐπὶ εἶδος, οἶον

χαλκῷ ἀπὸ ψυχρῆς ἀ[ε]ρίσας

[κε τεμῶν ἀτηρεῖ] καὶ

ταμῶν ἀτειρέϊ χαλκῷ·

15 ἐνταῦθα | γὰρ τὸ μὲν ἄρυσαι ταμεῖν, τὸ δὲ ταμεῖν ἀρίσαι εἴρηκεν· ἄμφω γὰρ ἀφελεῖν τι ἐστίν. τὸ δὲ ἀνάλογον λέγω, ὅταν ὁμοίως ἔχῃ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον καὶ τὸ τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον· ἐρεῖ γὰρ ἀντὶ τοῦ δευτέρου τὸ τέταρτον ἢ ἀντὶ τοῦ τετάρτου τὸ δεύ-

20 τερον. καὶ ἐνίοτε προστιθέασιν ἀνθ' οὗ λέγει πρὸς ὃ ἐστίν. λέγω δὲ οἶον ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς Διονύσοι καὶ ἀσπίς πρὸς Ἄρη. ἐρεῖ τοίνυν τὴν φιάλην ἀσπίδα Διονύσου καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἀρεως. ἢ ὁ γῆρας πρὸς βίον, καὶ ἐσπέρας πρὸς ἡμέραν· ἐρεῖ τοίνυν τὴν ἐσπέραν γῆρας ἡμέρας [ἢ ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς],
25 καὶ τὸ γῆρας ἐσπέραν βίον ἢ ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς δισηῖς βίον. ἐνίοις δ' οὐκ ἐστίν ὅτιονα κείμειον τῶν ἀντὶ λόγον, ἀλλ' οὐδὲν ἥττον ὁμοίως λεχθήσεται· οἶον τὸ τὴν καρπὸν μὲν ἀφιέναι σπεῖρειν, τὸ δὲ τὴν γλόγα ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀνώγειν· ἀλλ' ὁμοίως ἔχει τοῦτο πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὸ σπεῖρειν πρὸς τὸν ἀφίεντα τὸν καρπὸν, διὸ εἴρηται

30 σπεῖραν θευκίσταν γλόγα.

ἔστι δὲ τῷ τρόπῳ τούτῳ τῆς μεταφορᾶς χρῆσθαι καὶ ἄλλως, προσαγορεύσαντα τὸ ἀλλότριον ἀποφῆσαι τῶν οἰκείων τι, οἶον εἰ τὴν ἀσπίδα εἴποι φιάλην μὴ Ἀρεως [ἀλλὰ οἶνον] <ἀλλ' αἶνον>. . . . λεποιημένον δ' ἐστὶν ὁ ὅλως μὴ καλοῖμενον ὑπὸ τινος ἀντὶς τίθεται ὁ
35 ποιητής· δοκεῖ γὰρ εἶναι τοιαῦτα, οἶον | τὰ κέραια ἐριύγας καὶ τὸν ἱερέα κρητῆρα.

1458 ἔτεκτεταμένον, δὲ ἐστίν ἢ ἀφιεργημένον τὸ μὲν ἐὰν φωνήεντι μακροτέρῳ κεχρημένῳ[ν] <ἢ τοῦ οἰκείου ἢ συλλαβῇ ἐμβεβλημένῳ>, τὸ [δὲ ἂν] <δ' ἐὰν> ἀφιεργημένον τι ἢ αἰτοῦ, ἐτεκτεταμένον μὲν οἶον τὸ πόλεος πό-

λιος καὶ τὸ Πιλέος (Πιλήιος καὶ τὸ Πιλείδου) Πιλήι-
 υδεω, ἀσχηματισμένοι δὲ οἶον τὸ | κοῖ καὶ τὸ δῶ καὶ
 μία γίεται ἀσχημοτέρων [ο ἰς] (ᾠψ).

ἐξιλλ(λαγμένον δ' ἐστὶν ὅταν τοῦ ὀνομαζομένου τὸ μὲν
 καιαλείπη τὸ δὲ ποιῇ, οἶον τὸ

δεξιτερόν κατὰ μαζὸν

ἀντὶ τοῦ δεξιόν.

[ἀντων δὲ] (ἀπάντων δ' αὖ) τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν
 ἄρρητα τὰ δὲ θήλα, τὰ δὲ μετὰ ζῦ, ἄρρητα μὲν ὅσα
 (ἐστὶ) τελειτᾶ εἰς τὸ Ν καὶ Ρ (καὶ Σ) | καὶ ὅσα ἐκ 10
 τούτου σύγκειται (ταῦτα δ' ἐστὶ διό, Ψ καὶ Ξ). Θή-
 λα δὲ, ὅσα ἐκ τῶν φωνηέντων εἰς τε τὰ ἀεὶ μακρά,
 οἶον εἰς Η καὶ Ω, καὶ τῶν ἐπεκτεινομένων εἰς Α'
 ὥστε ἴσα συμβαίνει πλήθ' ἰ|κει εἰς ὅσα τὰ ἄρρητα καὶ
 (ἐκ τῶν φωνηέντων) τὰ θήλα· τὸ γὰρ Ψ καὶ τὸ Ξ
 (τῷ Σ ταῦτά ἐστιν· εἰς δὲ ἄφωνον οὐδὲν ὀνομα τελειτᾶ,
 οἷδ' εἰς | φωνῆεν (ἀεὶ) βραχί· εἰς δὲ τὸ Ι τρία μόιον, 15
 μέλι κόμην πέπερι, εἰς δὲ τὸ Υ πέντε, λῶν, νῶπε,
 γόνι, δόρν, ἄστι). τὰ δὲ μετὰ ζῦ εἰς ταῦτα καὶ (Α καὶ)
 Ν καὶ (Ρ καὶ) Σ.

- 22 Λέξεως δὲ ἄρρητ' σαφῆ καὶ μὴ ταπεινὴν εἶναι,
 σαφεστάτη μὲν οὖν ἐστὶν ἡ ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων,
 ἀλλὰ | ταπεινή. παράδειγμα δὲ ἡ Κλεοφῶντος ποιήσις 20
 καὶ ἡ Σθενέλου. σεμνὴ δὲ καὶ ἐξαλλάττουσα τὸ ἰδιω-
 τικὸν ἢ τοῖς ξενικοῖς κεχορημένη. ξενικὸν δὲ λέγω
 γλωτταν καὶ μεταφορὴν καὶ ἐπέκτασιν καὶ πᾶν τὸ
 παρὰ τὸ κύριον. ἀλλ' ἂν τις [αἰ] (ἄν) ἄλλα τα-
 αῦτα [ποιῆσαι] (ποιήσῃ), ἢ αἶνιγμα ἔσται ἢ βαρβαρι- 25
 σμός, ἂν μὲν οὖν ἐκ μεταφορῶν, αἶνιγμα, ἐὰν δὲ ἐκ
 γλ[ω]ττωτῶν, βαρβαρισμός. αἰνίγματος [τε] γὰρ ἰδέα
 αἰτή ἐστί, τὸ λέγοντα ὑπάρχοντα ἀδύνατα συνίσψαι.
 κατὰ μὲν οὖν τὴν τῶν (κυρίων) [ὀνομάτων] σίνθεσιν
 οἷχ' οἶόν τε τοῖτο ποιῆσαι, κατὰ δὲ τὴν μεταφορὴν
 ἐνδέχεται, οἶον

ἄνδρ' [ἴδοι] (εἶδοι) περὶ χαλκὸν | ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα, 30

καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐκ τῶν γλωττωτῶν βαρβαρισμός. δεῖ
 ἄρα [κεκρίσθαι] (κεχρησθαι) πῶς τοῖτοι· τὸ μὲν γὰρ

μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει μὴδὲ τιτεινὸν οἶον ἢ γλωττα
καὶ ἢ μεταφορὰ καὶ ὁ χάσμος καὶ τᾶλλα τὰ εἰρημέια
εἶδη, τὸ δὲ κῆριον τῇ σαγήνεια, οὐκ ἐλάχιστον δὲ
μέρος | σιμβόλῃ ἐκλίνεται εἰς τὸ σαγῆς τῆς λέξεως καὶ
μὴ ἰδιωτικὸν αἰ ἐπεκτάσεις καὶ ἀποκοταὶ καὶ ἐξαλλα-
γαὶ τῶν ὀνομάτων· διὰ μὲν γὰρ τὸ ἄλλως ἔχειν ἢ ὥς
τὸ κῆριον παρὰ τὸ εἰωθὸς γιγνόμενον τὸ μὴ ἰδιωτικὸν
ποιήσει, διὰ δὲ τὸ | κοιωνεῖν τοῦ εἰωθότος τὸ σαγῆς
ἔσται. ὥστε οὐκ ὀρθῶς ψέγουσιν οἱ ἐπιτιμ[οῦ]κῶντες
τῷ τοιούτῳ τρότῳ τῆς διαλέκτου καὶ διακωμωδοῦντες
τὸν ποιητὴν, οἶον Εἰκλειδῆς ὁ ἀρχαῖος, ὡς ὀρθῶς
ποιεῖν, εἴ τις δόσει ἐκτείνειν ἔσθ' ὑπόσπον βοῦλεται,
ἱαμβοποιήσας ἐν αὐτῇ τῇ λέξει·

[ἴτε χόριν] <Ἦτιχόρι> [ἴδον] <εἶδοι> Μαρα-

10   ■ ■ ■ θῶταδε βαδίζοντα,

καὶ

οὐκ [ἄν γεράμενος τὸν ἐκείνου ἐλλέβορον] <ἄν
γ' ἱριόμενος τοῦ κείνου ἐλληβόρον>.

τὸ μὲν οἶν φαίνεται πῶς χορήμενον τούτῳ τῷ τρότῳ
γελοῖον, τὸ [δὲ μέτρον] <δ' ἀμετρον> κοινὸν ἀπαιτῶν
ἐστὶ τῶν μερῶν· καὶ γὰρ μεταφοραῖς καὶ γλωτταῖς καὶ
τοῖς ἄλλοις εἶδεσι χορήμενος ἀπρεπῶς καὶ ἐπίτηδες
15 [ἔτετα] <ἐπὶ τὰ> γελοῖα τὸ | αὐτὸ ἄν ἀπεργάσαιτο. τὸ
δὲ ἀρηνότοι[τος] ὅσον διασφύρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν θεωρεῖ-
σθαι, ἐντιθεμένων τῶν <κιρίων> ὀνομάτων εἰς τὸ μέ-
τρον. καὶ ἐπὶ τῆς γλώττης δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν
καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων [εἰδέων, εἰδῶν] μετατιθεῖς ἄν τις
τὰ κῆρια ὀνόματα κατέδοι ὅτι ἀληθῆ λέγομεν· οἶον
20 τὸ αὐτὸ ποιήσαντος [ἱάμβιον] <ἱαμβεῖον> Αἰσχύλου καὶ
Εὐριπίδου, ἐν δὲ μόιον ὄνομα μετα[τι]θέντος ὅντι
κῆριον [εἰωθότος] γλωτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλὸν τὸ
δ' εἰτελές. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτίτῃ ἐποίησε
[γαγάδενα] <γαγέδαιναν> ἢ μὲν σόρχας ἐσθίει
ποδός,

ὁ δὲ ἄντι τοῦ ἐσθίει το θοινᾶται μετέσθην. καὶ

25 | νῦν δὲ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὔτιδαῖος καὶ
[ἀειδής] <ἄκικος>.

εἴ τις λέγοι τὰ κῆρια μετατιθεῖς,

τὴν δὲ [μεῶν] (μ' ἐὰν) μικρὸς [δ] (εἴτε καὶ ἀσθε-
νικὸς καὶ ἀειδής.

καὶ

δίφρον [τε ἀεικέλιον] (ε' αἰκέλοισι) καταθείς
ὀλίγην τε τρύπεζαι,
| δίφρον μοχθηρὸν καταθείς μικρὸν τε τρά- 30
πεζαι.

καὶ τὸ [ἴωτες βοῶσιν ἢ ἴωτες]

(ἰγόντες βοῶσι,

ἰγόντες) κρίνονσιν. ἔτι δὲ Ἀρ[ε]μυρῶδης τοὺς τραγω-
δοὺς ἐκωμῶδει, ὅτι ὁ ἀνδρὶς ἂν εἴ[τ]η[ι] (εἴ[τ]η[ι] τοῖς) ἐν τῇ δια-
λέκτῳ, τοῦτοις χωρῶνται, οἷοι τὸ δομῶντων ὑπὸ ἀλλὰ
μὴ ὑπὸ δομῶντων, καὶ τὸ σέθεν, καὶ τὸ ἐγὼ δὲ ναι,
καὶ τὸ Ἀχιλλέως περὶ ἀλλὰ μὴ περὶ Ἀχιλλέως, καὶ 1433
ἡσα ἄλλα τοιαῦτα. διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι ἐν ταῖς κε-
ρίοις ποιεῖ τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ἐν τῇ λέξει ἄτακτα τὸ
τοιαῦτα· ἐκεῖνος δὲ τοῦτο ἠγνόει.

ἔστι δὲ μέγα μὲν [τῷ] (τὸ) ἐκείστῳ τῶν εἰρημένων
πρεπότεως χρῆσθαι, καὶ διπλοῦς ὀνόμασι καὶ γλώτταις, ὁ
πολὺ δὲ μέγιστον τὸ μεταφορικὸν εἶναι. μόνον γὰρ
τοῦτο οὔτε παρ' ἄλλον ἔστι λαβεῖν εἰς γνώμης τε σημειῶν
ἔστιν· τὸ γὰρ εἴ μεταφέρειν τὸ τὸ ὄνομα θεωρεῖν ἐστίν.

τῶν δ' ὀνομάτων τὸ μὲν διπλῶ μάλιστα ἀρμόττει
ταῖς διθροάμβοις, αἱ δὲ γλῶτται ταῖς ἱρωικοῖς, αἱ δὲ 13
μεταφορὰ ταῖς ἱαμβέμοις, καὶ ἐν μὲν ταῖς ἱρωικοῖς
ἅπαντα χρήσιμα τὰ εἰρημένα· ἐν δὲ ταῖς ἱαμβέμοις,
διὰ τὸ ὅτι μάλιστα λέξιν μιμεῖσθαι, ταῦτα ἀρμόττει
τῶν ὀνομάτων (ὅσοις) [καὶ ἐν ἡσοῖς] (κᾶν ἐν ταῖς)
λόγοις τὰς) χρήσασθαι· ἔστι δὲ καὶ τοιαῦτα τὸ κύριον
καὶ μεταφορὰ καὶ κόσμος.

περὶ μὲν οὖν τραγωδίας καὶ τῆς ἐν τῷ πράττειν 13
μιμήσεως ἔστιν ἡμῖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα.

- 23 Περὶ δὲ τῆς διγυγμαικῆς καὶ ἐν μέτρῳ μιμητι-
κῆς, ὅτι δεῖ τοῖς μύθους καθάπερ ἐν ταῖς τραγωδίαις
συνιστάναι δραματικούς, καὶ περὶ μίαν πράξιν ὅλην
καὶ τελείαν, ἔχουσαν ἀρχὴν καὶ μέσα καὶ τέλος, ἢ 20
ὥσπερ ζῶον ἐν ἑλόν ποι[ε]ῖ[ν] τὴν οἰκείαν ἰδονήν,
δίλκον, καὶ μὴ ὁμοίως ἱστορίῳ τὰς [συνήθεις] (συν-

θέσεις, εἶναι, ἐν αἷς ἀνάγκη, οὐχὶ μιᾷς πράξεως ποι-
 εῖσθαι δῖλῳσιν, ἀλλ' ἐπὶ χρόνῳ, ὅσα ἐν τοῦτῳ συν-
 ἔβη περὶ εἷα ἢ πλείονε, ὧν ἕκαστον ὥς ἔτεχεν ἔχει
 20 πρὸς ἄλληλα. ὥσπερ γὰρ κατὰ τὸν αὐτοῖς χρόνον
 ἢ τ' ἐν Σαλαμῖνι ἐγένετο ναυμαχία, καὶ ἢ
 ἐν Σικελίᾳ Καρχηδονίων μάχη, οὐδὲν πρὸς τὸ αὐτὸ
 σιγῆναι τέλος, οἷτω καὶ ἐν τοῖς ἑξαξήσιν χρόνοις
 εἴσοτε γίνεται θάτερον μετὰ θάτερον, ἔξ ὧν ἐν οὐ-
 δὲν γίνεται τέλος. σχεδὸν δὲ οἱ πολλοὶ τῶν ποιη-
 30 τῶν τοῦτο δρῶσι, διό, ὥσπερ εἵτομεν ἤδη, καὶ
 ταύτῃ θεσπέσιος ἂν φανείη Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους,
 [τὸ?] [τε?] μὴδὲ τὸν πόλεμον, καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν
 καὶ τέλος, ἐπιχειρῆσαι ποιεῖν ὅλον· λίαν γὰρ ἂν μέγας
 καὶ οὐκ εὐσύντοπος ἔμελλεν ἔσεσθαι· ἢ τῷ μεγέθει
 35 μειριάζοντα καταπεπλεγμένον τῇ ποικιλίᾳ. | τὴν δ' ἐν
 μέρος ἀτολαβὸν ἐπεισοδίοις κέχρηται [αὐτῶν] [ἐν αὐτῷ]
 πολλοῖς, οἷον νεῶν καταλόγῳ καὶ ἄλλοις ἐπεισοδίοις [δὲς]
 διαλαμβάνει τὴν ποιήσιν. οἱ δ' ἄλλοι περὶ εἷα ποιοῦσι,
 40 καὶ | περὶ εἷα χρόνον, καὶ μίαν πρῶξιν πολυμερῆ,
 οἷον ὁ τὰ [Κυπρίων] [ἑπὶ] ποιήσας καὶ [ὅ] τὴν μι-
 κρὸν Ἰλιάδα, τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσ-
 σεύας μία τραγῳδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόνα[ς],
 5 ἐκ δὲ Κυπρίων πολλάι, καὶ [ἐκ] τῆς μικρᾶς | Ἰλιάδος
 πλεονόχῳ, οἷον Ὀτλῶν κρίσις, Φιλοχιτίτης, Νεοπιτό-
 λεμος, Εἰρήνυλος, Πρωχέας, Λόκαινα, Ἰλίου πέρσις,
 καὶ ἀτόπλοις· καὶ Σίῳι, καὶ | Π[ρ]οφραδες.
 Ἐπεὶ δὲ τὰ εἶδη ταῦτα [δὲ] [δεῖ] ἔχειν τὴν ἐπο- 24
 ποιάν τῇ τραγῳδίᾳ· ἢ γὰρ ἀπλὴν ἢ πεπλεγμένην ἢ
 10 ἡθικὴν ἢ παθητικὴν [δεῖ] εἶναι· καὶ τὰ μέρη ἔξω με-
 λῶ τοιαύτας καὶ ὅπως ταῦτα· [καὶ] τὰ τοῦ καλλίστου μύ-
 θου μέρη ταῦτα· καὶ γὰρ περιπετεῖν δεῖ καὶ ἀνα-
 γνωρίσεων καὶ παθημάτων· ἔτι τὰς διανοίας καὶ τὴν
 λέξιν [ὡς] αὐτῶς ἔχειν καλῶς. οἷς ἅπασιν Ὅμηρος κέ-
 χρηται καὶ πρῶτος καὶ ἑκα[τ]όχ[ος]. καὶ γὰρ καὶ τῶν
 πο[ρ]τομαμάτων ἑκάτερον συνέστιχεν ἢ μὲν Ἰλιάς
 15 ἀπλοῦν | καὶ παθητικόν, ἢ δὲ Ὀδύσσεια πεπλεγμένον,
 ἀναγνωρίσις γὰρ διῶλοι, καὶ ἡθικὴ, πρὸς [γὰρ] [τε]
 τοῖς λέξει καὶ διανοίᾳ πάντα· ἢ περβεβλήκεν.

δ' ἀγέρει δὲ κατὰ τὴν τῆς συστάσεως τὸ μέτρον ἢ ἐποποιίᾳ καὶ τὸ μέτρον. τοῦ μὲν οὖν ἀέροις ὕρος ἱκανὸς ὁ εἰρημένος· δύνασθαι γὰρ δεῖ σινοροῦσθαι τὴν ἀρχὴν | καὶ τὸ τέλος. εἴη δ' ἂν τοῦτο, εἰ τῶν μὲν 20 ὀρχαίων ἐλάτιον ἀέ σισιάσεις εἶεν, πρὸς [θε] (δὲ) τὸ πλεῖθος τραγωδιῶν τῶν εἰς μίαν ὑκρόασιν τιθεμένων παρῆκοιεν. ἔχει δὲ πρὸς τὸ ἐπεκτείνεσθαι τὸ μέγεθος πολὺ τι ἢ ἐποποιία ἴδιον διὰ τὸ ἐν μὲν τῇ τραγωδίᾳ μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα πραττόμενα | πολλὰ μέρη μιμῆσθαι, 25 ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῆς σκητῆς καὶ τῶν ὑποκριτῶν μέρος μόνον· ἐν δὲ τῇ ἐποποιίᾳ, διὰ τὸ διήγεσθαι εἶναι, ἔστι πολλὰ μέρη ἅμα ποιεῖν περαινόμενα, ὑφ' ὧν οὐκ εἴων ὄντων ἀνέεται ὁ τοῦ ποιήματος ὄγκος. ὥστε τοῦτο ἔχει τὸ ἀγαθὸν εἰς μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ μεταβῆλιν τὴν | ἀκοίοντα καὶ ἐπεισοδιοῦν ἀνομοίους ἐπεισοδίους· 30 τὸ γὰρ ὅμοιον ταχὺν πληροῦν ἐκτίπτειν ποιεῖ τὰς τραγωδίας. τὸ δὲ μέτρον τὸ ἥρωικόν ἀπὸ τῆς πείρας ἥρω[α]ροκεν. εἰ γὰρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ διήγη- (ματικὴν) μίμησιν ποιοῖτο ἢ ἐν πολλοῖς, ἀπρετὸς ἂν φαίνοιτο· τὸ γὰρ ἥρωικόν σιασιμώτατον καὶ | ὄγκωδές 35 στατον τῶν μέτρων ἐστίν, διὸ καὶ γλώττιας καὶ μεταφορὰς δέχεται μάλιστα· περιττὴ γὰρ καὶ ἡ διηγηματικὴ [κίνησις] (μίμησις) τῶν ἄλλων. τὸ δὲ ἱαμβεῖον καὶ τετραμέτρον | κινητικόν, καὶ τὸ μὲν ὀρχηστικόν, τὸ δὲ 40 πρακτικόν. ἔτι δὲ ἀτοπώτερον εἰ μιγνύ[η]ται τις ἀντὶ, ὥσπερ Λαιρήμων. διὸ οἰδεὶς μακρὰν σίστασιν ἐν ἄλλῳ πεποίηκεν ἢ [τὸ] (τῷ) ἥρ[ω]ν(ωικῷ), ἀλλ' ὥστερ' εἵπομεν, ἀντὶ ἢ φύσις διδάσκει τὸ ἀρμόδιον ἀντ[ι]τ[ῆ]ς [δι]αίρεσθαι. 5

Ομηρος δὲ ἄλλα τε πολλὰ δῆριος ἐταιεῖσθαι, καὶ δὴ καὶ ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν οἷα ἀγιοεῖ ὁ δεῖ ποι- εῖν αὐτῶν. αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν· οὐ γάρ ἐστι κατὰ ταῦτα μιμητής. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι αὐτοὶ μὲν δὲ ἄλλον ἀγωνίζονται, μιμῶνται δὲ ὀλίγα καὶ ὀλιγίαις· ὁ δὲ ὀλίγα | φρονησάμενος εὐθὺς εἰσά- 10 γει ἄνδρα ἢ γυναῖκα ἢ ἄλλο τι [ἦθος] (εἶδος), καὶ [οἰ- δένα ἦθη] (οἰδέν' ἀνέθη), ἀλλ' ἔχοντα ἦθη.

δεῖ μὲν οὖν ἐν ταῖς τραγωδίαις ποιεῖν τὸ θάρμα-

στόν, μάλλον δ' ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιίᾳ τὸ [ἀνά]-
 ᾠλογον, δι' ὃ συμβαίνει μάλιστα τὸ θαυμασιόν, διὰ
 15 τὸ μὴ ὁρᾶν εἰς τὸν πράττοντα, ἐπεὶ τὰ περὶ | τὴν
 Ἑκτορος δῖωξιν ἐπὶ σκηνῆς ὄντα γελοῖα ἂν φανείη,
 οἱ μὲν ἐσιώτες καὶ οὐ διώκοντες, ὁ δὲ ἀνανεύων· ἐν
 δὲ τοῖς ἔπεσι λανθάνει. τὸ δὲ θαυμασιὸν ἰδύ' ση-
 μεῖον δέ, πάντες γὰρ προστιθέντες ἀπαγγέλλουσιν ὡς
 χαριζόμενοι. δεδίδαχε δὲ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοῖς
 20 ἄλλους ψευδῇ λέγειν ὡς δεῖ. ἔστι δὲ τοῦτο παρα-
 λογισμός. αἴονται γὰρ ἄνθρωποι, ὅταν τουδὶ ὄντος
 τοδὶ ἢ (ἢ) γινομένου γίνηται, [ἢ] (εἰ) τὸ ὕστερόν ἐστι,
 καὶ τὸ πρότερον εἶναι ἢ γίνεσθαι· τοῦτο δὲ ἐστι ψεῦ-
 δος. διὰ [δὴ] (δεῖ), ἂν τὸ πρῶτον ψεῦδος, ἄλλο[ν]
 δὲ τοῦτου ὄντος ἀνάγκη εἶναι ἢ γενέσθαι, [ἢ] προσ-
 25 θεῖται· διὰ γὰρ τὸ τοῦτο εἰδέναι ἀληθὲς ὄν, | παρα-
 λογίζεται ἡμῶν ἢ ψυχῇ καὶ τὸ πρῶτον ὡς ὄν. παρά-
 δειγμα δὲ [τοῦτο] (τοῦτου) ἐκ τῶν Νίπτω(ν). προ-
 αιρεῖσθαι τε δεῖ ἀδύνατα εἰκότα μάλλον ἢ δυνατὰ
 ἀπ[ε]ρίθανα· τοὺς τε λόγους μὴ συνίστασθαι ἐκ μερῶν
 ἀλόγων, ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲν ἔχειν ἄλογον, εἰ δὲ
 30 μὴ, ἔξω τοῦ μυθεύματος, ὥσπερ | Οἰδίποις τὸ μὴ εἰ-
 δέναι πῶς [ὁ ἰόλαος] (ὁ Λαῖος) ἀπέθανεν, ἀλλὰ μὴ ἐν
 τῷ δρᾶμαι, ὥσπερ ἐν Ἠλέκτρᾳ οἱ τὰ Πύθια ἀπαγγέλ-
 λοντες, ἢ ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυ-
 σίαν ἵκων. [ὅ] (ὥ)στε τὸ λέγειν ὅτι ἀνῆρ[ει] (ἦτο) ἂν
 ὁ μῦθος γελοῖον· ἐξ ἀρχῆς γὰρ οὐ δεῖ συνίστασθαι
 35 τοιούτους· ἂν δὲ θῇ, [καὶ] (ὥς ἂν) φαίνεται εὐλο[γω]-
 τέρως ἐνδέχεσθαι καὶ ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν Ὀδυσ-
 σείᾳ ἄλογα τὰ περὶ τὴν ἔκθεσιν ὡς οὐκ ἂν ἦν ἀνεκτά,
 40 θῆλον ἂν | γένοιτο, εἰ αὐτὰ φαῦλος ποιητὴς ποιήσει(εν)
 νῦν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ὁ ποιητὴς ἀφανίζει ἰδύ-
 νων τὸ ἄτοπον. τῇ δὲ λέξει δεῖ διαπνεῖν ἐν τοῖς
 ἀργοῖς μέρεσι καὶ μήτε ἰθικοῖς μήτε διανοητικοῖς·
 45 ἀποκρύπτει γὰρ πάλιν ἢ λίαν λαμπρὰ | λέξεις τὰ [δὲ]
 (τε) ἡθῆ καὶ τὰς διανοίας.

Περὶ δὲ προβλημάτων καὶ λύσεων, ἐκ πόσων τε 25
 καὶ ποίῳ [ἂν] εἰδῶν ἐστίν, ὧδ' ἂν θεωροῖσι γένοιτ'

αὐτὸ φανερόν. ἐπεὶ γὰρ ἐστὶ μιμητὴς ὁ ποιητής, [ὥστερ
 αὐτὸ εἶ] (ὥσπερ ἀνεί) ζωγράφος [εἶ] (ἢ) τις ἄλλος εἰκονο
 ποιός, ἀνάγκη μιμεῖσθαι τοῖων ὅτιων [τῶν ἀριθμῶν]
 (τὸν ἀριθμὸν) ἐν τι αἰεὶ· ἢ γὰρ οἷα ἦν ἢ ἔστιν, ἢ οἷα ἰο
 φασι καὶ δοκεῖ, (ἢ) οἷα εἶναι δεῖ. ταῦτα δ' ἐξαγγέλλε-
 ται λέξει (ἀπλῇ) ἢ καὶ γλώττιαις καὶ μεταφοραῖς, καὶ
 πολλὰ πάθη τῆς λέξεώς ἐστιν· δίδομεν γὰρ ταῦτα τοῖς
 ποιηταῖς. πρὸς δὲ τοῖτοις οὐχ ἡ αἰτὴ, ὁρθότης ἐστὶ
 τῆς πολιτικῆς καὶ ἡ τοιητικῆς, οὐδὲ ἄλλης τέχνης 15
 καὶ ποιητικῆς. αἰτὴς δὲ τῆς ποιητικῆς διττὴ ἁμαρτία·
 ἡ μὲν γὰρ κατ' αὐτήν, ἡ δὲ κατὰ συμβεβηκός. ἡ μὲν
 γὰρ (τοῦ αὐτοῦ) προεῖλετο μιμῆσασθαι ἀδυναμία[ν] αὐτῆς
 ἡ ἁμαρτία· [ἡ] (εἰ) δὲ (διὰ) τὸ προελέσθαι μὴ ὁρθῶς,
 ἀλλὰ τὸν ἵππον (ἅμ) ἅμφω τὰ δεξιὰ προβεβληκότα, ἢ
 τὸ κατ' ἐκάστην τέχνην ἁμάρτημα, οἷον τὸ κατ' ἰα 20
 τρικτὴν ἢ ἄλλην τέχνην, [ἡ] ἀδύνατα πεποιήται ὅποια-
 [ν] οὖν, οὐ κατ' ἐαυτήν. ὥστε δεῖ τὰ ἐπιτιμήματα ἐν
 τοῖς προβλήμασιν ἐκ τούτων ἐπισκοποῦντα λύειν.
 πρῶτον μὲν· τὰ πρὸς αὐτὴν τὴν τέχνην. ἀδίνατα πε-
 ποίηται. ἁμάρτηται. ἀλλ' ὁρθῶς ἔχει, εἰ τευχάνει τοῦ
 τέλους τοῦ αὐτοῦ· τὸ γὰρ | τέλος [εἴρηται] (αἰρεῖται), εἰ 25
 οὕτως ἐκκληκτικώτερον ἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο ποιεῖ μέρος. ταρτ
 δείγμα ἡ τοῦ Ἐκτορος δίωξις. εἰ μέντοι τὸ τέλος ἢ
 μᾶλλον (ἢ μὴ) ἦτιον ἐνεδέχετο ὑπάρχειν καὶ (ἄνευ
 τοῦ) κατὰ τὴν περὶ τούτων τέχνην (ἁμαρτῆσθαι, οὐκ
 ὁρθῶς· δεῖ γὰρ, εἰ ἐνδέχεται, ὅπως μηδαμῇ ἁμαρτῆ-
 σθαι. ἔτι· ποιέρωι ἐστὶ τὸ | ἁμάρτημα, τῶν κατὰ 30
 τὴν τέχνην ἢ κατ' ἄλλο συμβεβηκός; ἔλατιον γὰρ, εἰ
 μὴ [εἰ] (ἢ) δεῖ ἔτι ἔλαφος θήλεια κέρατα οὐκ ἔχει, ἢ
 ἢ (ἢ) εἰ ἀμιμήτως ἔγραψεν. πρὸς δὲ τούτοις ἐὰν
 ἐπιτιμᾶται ὅτι οὐκ ἀληθῆ· ἀλλ' ἴσως (ὥς) δεῖ, οἷον
 καὶ Σοφοκλῆς ἔφη αὐτὸς μὲν οἷον δεῖ ποιεῖν, Εἴρι
 πύδη[ς] (ν) δὲ οἷοι εἰσὶ, ταύτη, λυτέον. εἰ δὲ μηδετέ- 35
 ρως, ὅτι οὕτω φασίν, οἷον τὰ περὶ θεῶν· ἴσως γὰρ
 οὔτε βέλτιόν οὔτε] (ἐστὶ) λέγειν οἷον ἀληθῆ, ἀλλ' εἰν-
 χεν | ὥσπερ Ξεινοφάν[η] (ει)· ἀλλ' [οἱ] (οἷον) φασίν. τὰ 40
 δὲ ἴσως οὐ βέλτιον μὲν, ἀλλ' οὕτως εἶχεν, οἷον τὰ
 περὶ τῶν ὀπλων,

ἔγχεα δέ σφιν
ὄρϑ' ἐπὶ σαρρωτῆρος·

οἷτω γὰρ τότε ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ νῦν Ἰλλυριοί.
5 περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἢ μὴ καλῶς, [ἦ] (εἰ) εἴρηται τινα ἢ
πέπραχται, οὐ μύτιον σκεπτέον εἰς αὐτὸ τὸ πεπραγμέ-
νοι ἢ εἰρημένον βλέποντα, [ἦ] (εἰ) σποιδαῖον ἢ φαῦ-
λον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πράττοντα ἢ λέγοντα πρὸς ὃν
ἢ ὅτι ἢ ὅτω ἢ [οὐκ ἔχει] (οὐκ ἔνεκεν), οἷον ἢ μείζονος
ἀγαθοῦ, ἵνα γένηται, (ἦ) μείζονος κακοῦ, ἵνα ἀπογένη-
10 ται. τὰ δὲ πρὸς τὴν ἰ λέξιν ὄρϑυντα δεῖ διαλύειν, οἷον
γλώτιη

οὐρῆας μὲν πρώτον·

ἴσως γὰρ οἱ τοὺς ἱμιόνους λέγει ἀλλὰ τοὺς φίλακας.
καὶ τὸν Δόλωνα

[ὥς] (ὅς) [ῥῆτοι] (δή τοι) εἶδος μὲν [εἰ ῥι] (ἔτι) κακός,
οὐ τὸ σῶμα ἀσίμμετρον, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον αἰσχροῦν·
τὸ γὰρ εἶειδὲς οἱ Κρηῆτες εὐπρόσωποι καλοῦσιν. καὶ τὸ

15 ζαρότερον δὲ κέραιε

οὐ τὸ ἄκρατον ὥς οἰνόφλυξιν, ἀλλὰ τὸ θᾶττον. τὸ δὲ
κατὰ μεταφορὰν εἴρηται, οἷον

[ἄλλοι] (πάντες) μὲν ῥα θεοί τε καὶ ἄνδρες
εὐδὸν τανι(ν)ίχιοι·

ἅμα δέ φησιν

ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρόσειεν,
αἰλῶν συρίγγων [τε] (θ') ὁμαδόν.

20 τὸ γὰρ πάντες ἀντὶ (του) πολλοὶ κατὰ μεταφορὰν εἴ-
ρηται· τὸ γὰρ πᾶν πολί τι. καὶ τὸ

οἷη δ' ἄμμορος

κατὰ μεταφορὰν· τὸ γὰρ γνωριμώτατον μόνον. κατὰ
δὲ προσφδίαν, ὥσπερ Ἰλπίας ἔλυνεν ὁ Θάσιος τὸ

Καλλιπίδην ἐκάλει, τοιαύτη δὲ δόξα καὶ περὶ Πιν- 1462
 δάρου ἵν' ὥς δ' οἶται [δ'] ἔχουσι πρὸς αὐτοὺς, ἢ ὅλη
 τέχνη πρὸς τὴν ἐποποιίαν ἔχει· τὴν μὲν οὖν πρὸς
 θεατὰς ἐπεικεῖς φασὶν εἶναι, (οἱ) οἱδὲν δέονται τῶν
 σχηματῶν αὐτῶν, τὴν δὲ τραγικὴν πρὸς φαύλους, ἢ
 οὐ γοργικὴν χείρων δῆλον ὅτι αὐτῶν εἶη. πρῶτον μὲν
 οὐ τῆς ποιητικῆς ἢ κατηγορία ἀλλὰ τῆς ὑποκριτικῆς.
 ἐπεὶ ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις καὶ ραψωδοῦντα,
 ὅπερ [ἔστι] (ἐποίει) Σωσίστρατος, καὶ [διαδόντα] (διᾶ-
 δοντα), ὅτερ ἐποίει Μιασίθεος (ὁ) Ὀπουντιος. εἴτα
 οἱδὲ κίνησις ἅπασα ἀποδοκιμασιέα, εἴπερ μὴδ' ὄρχη-
 σις, ἀλλ' ἢ φαύλων, ὅπερ καὶ Καλλιπίδην ἐπ[ι] (ἐ)τι-
 μάτο καὶ τὴν ἄλλοις, ὥς οἷα ἐλευθέρας γυναικας με- 10
 μουμένων. ἔτι ἡ τραγωδία καὶ ἄνευ κινήσεως ποιεῖ
 τὸ αἰτῆς, ὥστερ ἡ ἐποποιία· διὰ γὰρ τοῦ ἀναγκω-
 σκεῖν φανερὰ ὁποία τις ἐστίν. εἰ οὖν ἐστὶ τὰ γ' ἄλλα
 κρείττων, τοῦτο γε οὐκ ἀναγκαῖον αὐτῇ ὑπάρχειν.
 [ἔπειτα] (ὑπερέχει) [διότι] (δὲ ὅτι) πάντ' ἔχει ὅσα
 περ ἡ ἐποποιία, καὶ γὰρ τῷ μέτρῳ ἔξεστι χορῆ- 15
 σθαι, — καὶ ἔτι οὐ μικρὸν μέρος τῇ μουσικῇν
 καὶ τὰς ὀψεις, [δι' ἧς] (αἷς) αἱ ἴδοναὶ συνίστανται ἐν-
 αργέστατα· εἴτα καὶ τὸ ἐναργὲς ἔχει καὶ ἐν τῇ ἀνα-
 γν[ωρί] (ώ)σει καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων. ἔτι τῷ ἐν ἐλάττω
 (οἱ) μήκει τὸ τέλος τῆς μιμήσεως | εἶναι· τὸ γὰρ
 ἀθροώτερον [ἴδοντ'] (ἴδοντ') πολλῷ κεκραμένον τῷ
 χρόνῳ, λέγω δ' οἷον εἰ τις τὸν (Οἰ)δίπουν θείη [θείη]
 τὸν Σοφοκλέους ἐν ἔπεσιν ὅσοις ἡ Ἰλιάς. ἔτι ἴτιον
 [ἴ] μίαν (ἴ) μίμησιν ἢ τῶν ἐποποιῶν· σημεῖον δέ, ἐκ
 γὰρ ὁποιασοῦν μιμήσεως πλείους τραγωδίαί γίνονται·
 ὥστε ἐὰν μὲν εἷς μῦθον ποιῶσιν, ἢ βραχέως δεικνύ-
 μενον μῖτον φαίνεσθαι, ἢ ἀκολοιθοῦντα τῷ τοῦ
 μέτρου μήκει ἴδαρ', (ἐὰν δὲ μή, ἐπεισοδισόδη τὴν μί-
 μησιν εἶναι) λέγω δὲ οἷον ἐὰν ἐκ πλειόνων πράξεων
 ἢ συγχευμένη, ὥσπερ ἡ Ἰλιάς ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη
 καὶ ἡ Ὀδύσσεια, (ἃ) καὶ καθ' ἑαυτὰ ἔχει μέγεθος· 10
 [καὶ τοιαῦτ' αἶτα] (καίτοι ταῦτα τὰ) ποιήματα συνέστη-
 κεν ὥς ἐιδέχεται ἄριστα, καὶ ὅτι μάλιστα μιᾶς πράξεως

μήμησις. εἰ οὖν τούτοις τε διαφέρει πῶσι καὶ εἰ
 τῷ τῆς τέχνης ἔργῳ, - δεῖ γὰρ οὐ γὰρ τυχοῦσαν
 ἴδοντὴν ποιεῖν αὐτὰς ἀλλὰ τὴν εἰρημένην, φανερόν
 15 ὅτι κρείττων ἂν εἴη μᾶλλον τοῦ τέλους τυγχάνουσα
 τῆς ἐποποιίας.

περὶ μὲν οὖν τραγωδία, καὶ ἐποποιίας, καὶ αὐτῶν
 καὶ τῶν εἰδῶν καὶ τῶν μερῶν, καὶ πόσα καὶ τί δια-
 φέρει, καὶ τοῦ εὖ [εἶ] (ἤ) μὴ ἴνες αἰτίαι, καὶ περὶ
 ἐπιτιμύσεων καὶ λύσεων, εἰρήσθω τσαῦτα.

A P P E N D I X.

Pag. 1449 a 10 leg. ἡ μὲν. Ib. 15 ex Themistii disc.
 XXVI. pag. 382 ed. Dindorf. quem locum laudat E. Egger,
 essai sur l'histoire de la critique chez les Grecs, Par. 1849,
 p. 139 fortasse addendum est: (τὸ μὲν γὰρ) πρῶτον ὁ
 χορὸς ἴδεν εἰς τοὺς θεοίς· Θέσπις δὲ πρόλογός τε καὶ ῥῆ-
 σιν ἐξεῦρεν. Ib. 34 leg. ἔστι. 1450 a 2 leg. διαίτια(ν).
 1450 b 4 et 26 leg. δὲ ἔστι(ν). Ib. 27 leg. δὲ ἔστιν. Ib. 35 leg.
 ἐκ τινων. 1451 a 5 leg. δὲ εὐμνημόνευτον. 1451 b 20
 leg. ὀνομάων. 1452 a 20 et 21 leg. γίνεσθαι. Ib. 33
 leg. γίν[ο]νται. 1452 b 5 leg. δὲ ἀμφοτέρους. Ib.
 11 leg. δὲ ἔστι. Ib. 12 leg. [ὅ τε]. 1454 a 13 leg. συμ-
 βέβηκε. 1457 a 2 fortasse non addenda sunt verba πεφν-
 κυῖα τίθεσθαι, sed rejicienda verba καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων
 καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου, lin. autem 8—10 rejicienda quidem
 sunt verba ἡ (vel ἡ) φωνή ἄσημος, ἢ οὔτε κωλίζει οὔτε
 ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν,
 sed non rejicienda verba πεφικυῖα τίθεσθαι καὶ ἐπὶ τῶν
 ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου. (Abraham de Balmes Vene-

tiis 1522 Averrois paraphrasin vel epitomen sic vertit: „Et conjunctio est vox non significans, quae non facit neque impedit ullam vocem significare: quam non convenit ponere in capite orationis. Disjunctio autem est vox non significans, quae explicat initium orationis aut ipsius ultimum vel terminum ipsius, cujus locus est in extremis aut in medio orationis.“) 1457b 10 leg. ἔσσηται. 1458a 14 leg. <τῷ Σ>. 1459b 12 adde <δὲ τὰ ῥῥη καί>.

In versione Germ. pag. 24 lin. 3 post vocem Fabel adde „und den Charakteren?). Ib. lin. 5 dele (Iphigenie?). Ib. lin. 25 leg: auch auf diejenigen Bestandtheile der sinnfälligen Darstellung, welche noch neben den nothwendigen mit der Dichtung verknüpft zu sein pflegen. Pag. 43 lin. 10 leg.: Zuerst ist das auf die Kunst selbst Bezügliche in Betracht zu ziehen. Es ist Unmögliches dargestellt worden. Pag. 74 annot. 71 leg.: Aristoteles tadelt, dass im zweiten Buche des Ilias die Rückfahrt nur durch die Dazwischenkunft der Athene verhindert werde; dass er so sich geaussert hat (wahrscheinlich in seinen „Problemata Homerica“, bezeugt ein Scholion zu Ilias II, 73 und 156. Pag. 93 lin. 20–22 leg: auf das Verhältniss des Dargestellten zu dem Zweck der Dichtkunst selbst bezogen werden zu müssen. Ib. lin. 23 leg: Naturgesetzen oder technischen Regeln gemäss. Pag. 98 lin. 36 adde: Von Codex A unabhängig ist nur die arabische Uebersetzung aus dem Jahre 935 n. Chr., die noch handschriftlich (zu Paris, existirt, und die abkürzende Paraphrase des Averroës um 1180 n. Chr.), die in lateinischen Uebersetzungen (aus dem 13., 14 u. 16. Jahrh) existirt (s. Egger, essai sur l'hist. de la critique chez les Grecs, Paris 1849, S. 297); der Text war nicht vollständiger und nicht anders geordnet als der unserige. Ib. lin. 43 leg. Erklärer. Pag. 104 lin. 27 leg.: ist ἡ ἀλήθεια das Richtige.

Philosophische Bibliothek.

Bisher erschienen in wöchentlichen Heften à 5 Sgr.:

Aristoteles, Poetik , übersetzt und mit Anmerkungen versehen von Prof Dr Ueberweg . . .	1 Heft.
Berkeley, Abhandlung über die Principien der menschlichen Erkenntniss , übersetzt und mit Anmerkungen versehen von Prof. Dr. Ueberweg . . .	1 „
Grotius, Recht des Krieges und Friedens , übersetzt u. m. Anmerk. vers. von J. H. v Kirchmann . . .	10 „
Hume, Untersuchungen über den menschlichen Verstand , übersetzt und mit Anmerkungen versehen von J. H. von Kirchmann	2 „
Kant, Kritik der reinen Vernunft	6 „
— „ „ praktischen Vernunft	2 „
— „ „ Urtheilskraft	4 „
— Anthropologie	3 „
— Die Religion innerhalb der Grenzen der blossen Vernunft	3 „
— Prolegomena zu einer jeden künftigen Metaphysik	2 „
— Logik	2 „
— Grundlegung zur Metaphysik der Sitten	1 „
Kirchmann, v., Einleitung in das Studium philosophischer Werke	1 „
— — Die Grundbegriffe des Rechts u. der Moral als Einleitung in das Studium rechtsphilosoph. Werke	2 „
— — Erläuterungen zu Kant's Kritik der reinen Vernunft	1 „
— — Erläuterungen zu Kant's Kritik der praktischen Vernunft	1 „
— — Erläuterungen zu Kant's Kritik der Urtheilskraft	1 „
— — Erläuter. zu Kant's Anthropologie	1 „
— — Erläuterungen zu Kant's Religion innerh. d. Grenz. d. bloss. Vernunft	1 „
— — Erläuterungen zu Spinoza's Ethik	2 „
Schleiermacher, Monologen	1 „
— Philosophische Sittenlehre, m. Anmerkungen versehen von J. H. v. Kirchmann	7 „
Spinoza, Abhandlung von Gott, dem Menschen und dessen Glückseligkeit , übers u. mit einer Einleitung vers. von Prof Dr. Schaatschmidt	1 „
— Ethik , übersetzt von J. H. v. Kirchmann	3 „

Zunächst erscheinen:

Plato, Der Staat , übersetzt von Schleiermacher u. mit Anmerk. vers. von J H. v. Kirchmann	6 „
Descartes, Diskurs über die wissenschaftliche Methode , übersetzt u. mit Anmerkungen versehen von J. H. v. Kirchmann	1 „

Descartes, Meditationen über d. erste Philosophie, übers. u. m. Anmerk. vers. von J. H. v. Kirchmann	1 Heft.
Principien der Philosophie, übers. u. erläutert. von J. H. v. Kirchmann	4 „
Baco v. Verulam, Instauratio magna u. Neues Organon, übersetzt und mit Anmerkungen ver- sehen von J. H. v. Kirchmann	4 „
Kant, Metaphysik der Sitten	2 „
Leibnitz, Nouveaux essais, übersetzt von Professor Schaarschmidt.	
Spinoza, Tractatus theolog.-politicus, übersetzt von J. H. v. Kirchmann.	

Abhandlungen über Geschichte und Politik

von
Wilhelm von Humboldt.

Mit einer Einleitung versehen

von
Dr. L. B. Förster.

Preis 10 Sgr.

Inhalt: Ueber die Aufgabe des Geschichtsschreibers — Ideen über Staatsverfassung, durch die neue französische Constitution veranlasst. — Ueber die Sorgfalt des Staates für die Sicherheit gegen auswärtige Feinde. — Ueber die Sittenverbesserung durch Anstalten des Staates. Ueber öffentliche Staatserziehung. — Wie weit darf sich die Sorgfalt des Staates um das Wohl seiner Bürger erstrecken? — Denkschrift über Preussens ständische Verfassung.

In demselben Verlag erschien:

Das
System der Pythagoreer
nach den
Angaben des Aristoteles

von
Adolph Rothenbücher.

Preis 15 Sgr.

Druck von Gebrüder Grunert in Berlin.

Ga 112.360
Ars poetica.
Widener Library

002798023

3 2044 085 095 909